

Llobregós informatiu

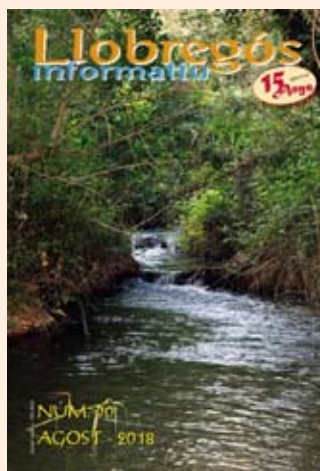
2003-2018
15 Anys

Dipòsit legal: L - 798-2003

NÚM. 90

AGOST - 2018

En portada...

Vull veure, escoltar i passar... com el riu, senzill i petit. Com la vida senzilla i enamorada de les coses petites, arrodonint còdols al seu pas i suavitzant-ne la riba. Creant-se a si mateix a mida que passa com les nostres vides, nostres, només meva, però entrellaçada amb altres vides senzilles i petites que omplen els gorgs on els peixos hi troben refugi i comprensió.

Vull veure, escoltar i passar...

Aquest riu que només corre quan plou prou per omplir-se, com quan les coses boniques passen pel teu costat i les aculls dins de les teves vores perquè no marxin lluny i es quedin amb tu molt temps o tota una vida mullant les flors i les plantes seques però vives, fent-les reviure i tornar a respirar...

Vull veure, escoltar i passar... com el riu, com hauríem de fer totes, a la vida, per la vida dels altres. Sense jutjar, sense parlar-ne, sense fer mal, com el riu petit i senzill, que només regala els sentits al seu pas i et preguntes on era tot aquest temps que baixava sec i no feia soroll però existia sense cridar l'atenció.

Vull veure, escoltar i passar... com el riu, lliure i humil, donant vida al seu voltant, sense qüestionar-se ni a qui, ni a que, ni com, ni quan. Sent simplement autèntica i valuosa, benèvola i generosa. Com el riu petit i senzill que fa el so just i passa discret per sota del

pont sense trencar les seves columnes, només oferint-li bellesa.

Vull veure, escoltar i passar... com el riu, respectant els límits, no deixant que la riuada, quan ve, s'emporti allò petit i senzill que va construint al seu pas per ell mateix, petits meandres, petites corbes que endolceixen el recorregut feixuc i dur, petits caus on els animalons dormen, s'alimenten i es guareixen de les ferides que fa la vida quan es desferma.

Vull veure, escoltar i passar... com el riu petit però fort, deixant una petjada senzilla i petita, però eterna ni que sigui per algú que miri d'aquí un temps incert la llera que estarà plena de marques inesborrables pel seu cor i valori el temps ple de moments irrepetibles amb mi, com l'aigua del riu que mai més torna a passar pel mateix lloc i sempre arriba al seu objectiu final, per senzill que sigui, per petit que sigui.

Text i foto:

Sílvia Peribáñez Cerveró (per S.)

A l'interior...

11 Noticiari

Les excursions i les visites culturals són les activitats més repetides durant la passada primavera, com aquesta que il·lustra la fotografia, una visita guiada a Montserrat organitzada a Pinós.

28 ... de la Vall

El record del gran incendi d'ara fa 20 anys és encara ben viu. Les emocions i la por, juntament amb la solidaritat que va despertar són avui a la memòria col·lectiva i s'han organitzat actes per recordar-lo.

30 Patrimoni

Una de les riqueses artístiques i culturals del Llobregós són els retaules barrocs que s'hi conserven, com els de Prades i la Molsosa. S'han donat a conèixer amb el festival "Espurnes Barroques".

52 Esports

Destaquem el bàsquet que mobilitza infants i joves que juguen i aprenen valors. Al seu iniciador, Isaac Soteres, li han concedit la Medalla al Mèrit de Basquetbol, per la Federació Catalana.

EDITA:

Associació del Patrimoni Artístic
i Cultural de Torà (APACT)
c/ Baix, 8
25750 TORÀ - Tel. 649 352 877
info@apactora.org

Subscripcions i publicitat:
Ramon Torné, tel. 973 473 265

CONSELL DE REDACCIÓ:

Antònia Balagué, Ramon Castellà, Ester Closa, Ramon Fitó, Maria Garganté, Jordi Llauredó, Francesc X. Miramunt, Maria Morros, Sílvia Peribáñez, Ramon Torné, Josep Verdés, Daniel Vidal, Rosa Vila, Vicenç Vilaseca.

Coordina: Fermí Manteca

COLLABORADORS HABITUALS

Roger Besora, Anna Cantacorps,
Jordi Leiva, Montse Miquel, Antoni Montroig,
Gisela Rosell, Sergi Torrecasana, Raquel Venque

COLLABOREN EN AQUEST NÚMERO

Carles Llongueras, Ferran Miquel, Xavier Moreno,
Toni Pinós, Aida Santesmasses, Dolors Simon, Laura
Torrecasana

Subscripció anual: 16,00 Euros

A l'estranger: consultar preus

Número solt: 3,00 Euros

Dipòsit legal: L -798-2003

Disseny i maquetació: Fermí Manteca

Impressió: Impremta Barnola (Guissona)

Tiratge: 700 exemplars

Aquest número està imprès en paper
ecològic, elaborat sense clor

(≡) **ACPC**

Associació
Catalana
de la Premsa
Comarcal

Membre de l'Associació
Catalana de la Premsa
Comarcal

LLOBREGÓS INFORMATIU no és fa responsable ni
subscriu necessàriament les opinions expressades
pels autors dels articles publicats.

Editorial

Amb aquest número de la revista complim 15 anys que, de manera ininterrompuda, cada dos mesos, ha anat sortint a la llum aportant les novetats, les activitats i la riquesa patrimonial i humana que caracteritza la nostra Vall.

És un moment de records, de bons records, de les persones que desinteressadament la van iniciar. També és un bon moment per agrair sobretot als components del Consell de Redacció que dediquen temps i esforç a confeccionar la revista; a tots els col·laboradors que participen en alguna secció de la publicació; als anunciants que donen suport a un mitjà modest com el nostre; als subscriptors i lectors que amb la seva fidelitat són l'ànima de la revista...

En aquest número 90 trobareu un bon reportatge del periodista alacantí Antonio Teruel que fa una anàlisi de la importància de la premsa local en la zona d'influència, i en concret de la nostra revista Llobregós, a la que posa com exemple en les seves conferències universitàries sobre el tema.

També hi trobareu les notícies de les activitats que donen vida als nostres pobles, el record dels incendis d'ara fa 20 anys i les diverses seccions fixes, de les que sempre aprenem coses interessants.

Us desitgem un bon aniversari, una bona lectura, un bon estiu i unes bones Festes Majors.

www.llobregos.info

info@llobregos.info

AMB EL SUPORT DE

Generalitat de Catalunya
**Departament
de la Presidència**

Diputació de Lleida

**INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCS**
Fundació Pública de la Diputació de Lleida

Especial 15 anys

Orgull de ser ...

(≡) **Prensa Comarcal**

Només nosaltres
expliquem la
TEVA HISTÒRIA

Llobregós
informatiu

**SOM TERRITORI
SOM FIDELS
SOM IMPORTANTS
SOM LA TEVA PREMSA**

#orgulldeserpremsacomarcal

Amb motiu del 15è aniversari de la nostra revista, el periodista Antonio Teruel, especialitzat en periodisme d'investigació i expert en la premsa de proximitat i la seva incidència en el desenvolupament local, ens envia, des d'Alacant, aquest estudi referit al nostre LLOBREGÓS INFORMATIU, on fa una anàlisi de la trajectòria i importància d'una publicació com aquesta. Li agraïm moltíssim la seva col·laboració!

'LLOBREGÓS INFORMATIU' UNA EINA D'ARTICULACIÓ DEL TERRITORI

Antonio Teruel García, periodista

Per a un mitjà de comunicació local, arribar als 15 anys de vida és una mostra del paper que fa en el seu entorn, ja que presta un servei informatiu essencial que altres no poden oferir. Es cobreix així una necessitat de la població, el poder estar al cas del que ocorre al seu voltant més pròxim. I, alhora, suposa també un mèrit des del punt de vista empresarial o de gestió, ja que en la conjuntura actual resulta molt difícil afrontar les despeses que suposa l'elaboració del producte periodístic. El cas de *Llobregós Informatiu* és una mica diferent en aquest darrer aspecte perquè no és una empresa periodística sinó que la revista està confeccionada des d'una associació cultural sense ànim de lucre, però la seua consolidació fa que sí puguem parlar d'un producte molt específic i d'una gestió molt ben enfocada a mantenir l'esperit del que ha de ser

una publicació local. I, des del punt de vista dels continguts, respon d'una manera molt fidel al que ha de ser un mitjà d'aquestes característiques: proper en tots els sentits i molt arrelat al territori.

La premsa local té una excel·lent cabuda en territoris que, per la raó

Cobreix una necessitat de la població, el poder estar al cas del que ocorre al seu voltant més pròxim

que siga, no queden ben coberts des d'un punt de vista informatiu en els mitjans més generalistes. És un aspecte que no depèn necessàriament de la població que visca en la zona en qüestió, però que es fa ben

palpable en àrees amb una densitat escassa com és la Vall del Llobregós. A més, hi ha un altre factor molt important, que sí és comú a totes aquestes àrees amb una deficient cobertura informativa generalista: la llunyania física respecte al lloc on es troba la redacció del mitjà. La Vall del Llobregós segueix aquest patró: no arriben a ser 4.000 les persones que poblen un territori de vora 500 quilòmetres quadrats, i un municipi en principi petit com és Torà assumeix les funcions de centre de referència de l'entorn més proper. A més, parlem d'un territori rural i notablement envellit –tot i que sense arribar a ser un problema alarmant–, i molt allunyat de grans nuclis urbans, amb l'agreujament de no estar administrativament cohesionat.

La Vall del Llobregós queda relativament apartada de Cervera, també de Solsona i no diguem d'Igualada o de Balaguer. I queda també lluny

Noticiari

Calonge de Segarra: seguretat al món rural

Ajuntament de Calonge de Segarra. El divendres 23 de maig a la tarda va tenir lloc, al local de l'Alcalde de Calonge de Segarra, una interessant i aplaudida xerrada informativa sobre consells de seguretat al món rural, a càrrec de la Policia de la Generalitat, Mossos d'Esquadra.

Aquesta sessió va servir per a disposar de més informació i aclarir dubtes a fi de millorar la seguretat. Una trentena de veïns i veïnes de Calonge de Segarra van assistir a la xerrada.

Curs de recerca de feina a Torà

Redacció. Durant el mes de maig s'ha dut a terme a Torà el curs de recerca de feina, una activitat centrada en la promoció d'un mètode de formació, concretament en la recerca activa de feina i recursos laborals, per tal de facilitar la formació necessària i fomentar la recerca intensiva de feina, en un temps de crisi com el que patim. El mòdul es va dividir en quatre sessions: currículum, carta de presentació, canals de recerca i empreses.

Eleccions al Parlament Europeu a la Vall del Llobregós

	VEUS	PP	PS	ICV	SI	EU	ALTRE
BOSCA	171	54	19	2	0	0	0
CALONGE DE S.	188	83	83	0	1	3	0
CASTELLFOLLIT	153	98	80	1	1	0	0
IVORRA	99	70	29	1	1	0	0
LA MOSSOSA	127	81	23	1	1	0	0
MASSETOTERS	172	85	57	1	1	0	0
PIRÓS	248	145	156	2	0	0	0
SANJAUJA DE LAP	141	90	51	2	0	0	0
SANAÜJA	338	171	167	4	0	0	0
TORÀ	928	434	494	0	0	0	0
TOTAL	2.471	1.347	1.125	21	38	0	0

Josep Verdés. El passat dia 25 de maig es van celebrar les eleccions al Parlament Europeu i aquest són els resultats dels pobles de la Vall del Llobregós. Cal dir que en cap dels municipis no hi va haver cap mena d'incident i que la jornada va ser tranquil·la i totom qui va voler va poder exercir el seu dret a votar. La participació va ser del 54,40%, i, per tant, una mica superior a la del conjunt de Catalunya que va ser del 47,63%.

UNA FOTO PER RECORDAR

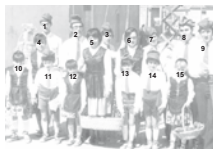

Foto: arxiv Enriqueta Sangrà

Caramelles a Torà, 1972

Antònia Balaguer. La foto ens mostra el grup de caramellaires de Torà, amb les seves cistelles i ballastres per recollir els obseques de la gent del poble. Ja veieu la joventut i quitalles de Torà, quan gòg que fan amb els vestits tradicionals i la barretina catalana!

Crec que són una de les últimes caramelles que s'han fet en aquest poble del Llobregós. Quina llàstima que es perdin tradicions i costums tan nostres. Són en termini dels caramellaires d'Andorra que cada tres anys ens vénen a visitar per cantar i dansar per la Pasqua!

Qui són?

1. Robert Sala
2. Joan Palou
3. Antoni Salcedo
4. Concepció Solà
5. Neus Coscollola
6. M. Àngels Vila
7. Ramon Vilaseca
8. Josep Sala
9. Jaume Torres
10. Neus Colla
11. Josep M. Coscollola
12. Montserrat Coscollola
13. Josep A. Torres
14. Ramon M. Castells
15. Enriqueta Sangrà

Informació d'actualitat

Una foto entranyable per recordar

de Lleida i de Barcelona. Així, el que passa a Torà, a Biosca, a Sanaüja, a Ivorra, a Pinós, a la Molsosa i a la resta de pobles pertanyents a la demarcació de Lleida pot trobar dificultats per a tenir el seu espai en un mitjà de la Segarra, el Solsonès o la Noguera per haver de competir amb les notícies d'altres poblacions més grans, on les notícies no tenen per què ser necessàriament més importants, però sí hi ha habitualment més coses que contar per la pura lògica d'un major nombre d'habitants i d'activitat econòmica, política o cultural. I més encara li costarà tenir difusió als diaris de Lleida. Tot i així, tant els uns com els altres mitjans es fan ressò de notícies de la Vall del Llobregós: un exemple d'això últim és el suplement setmanal sobre l'Urgell i la Segarra que publica el diari Segre. Ara bé, sempre amb l'esmentat inconvenient d'haver de lluitar per l'espai. Davant d'aquesta situació, moltes notícies poden acabar reduïdes al format de breus en el millor dels casos, sobretot les referides a les poblacions més petites.

Als municipis pertanyents a la demarcació de Barcelona, la cobertura

informativa és encara pitjor. El pes de la Ciutat Comtal com a capital de Catalunya fa que no hi haja una premsa d'àmbit provincial, però aquest no és en si el problema —cal recordar l'existència, per exemple, del diari Regió 7, que abarca bona part de la Catalunya Central, inclosa l'Anoia—, sinó la condició dels municipis de Calonge de Segarra i Castellfollit de Riubregós com a un àrea molt exterior a la pròpia

La revista dona un especial protagonisme a les persones, és a dir, fa protagonista el paisatge humà de la comarca

comarca de l'Anoia. Així, fins i tot en aquests mitjans és difícil trobar notícies sobre els municipis de la Vall del Llobregós adscrits administrativament a l'Anoia i a Barcelona.

Així, *Llobregós Informatiu* ve a cobrir aquest buit, amb una informació exclusivament de proximitat i centrada en el que ocorre al mateix territori. Els continguts coincideixen plenament amb aquest esperit: actualitat informativa i política dels municipis als quals arriba la revista —que difícilment tindria cabuda en

publicacions més generalistes—, reportatges sobre les activitats econòmiques de la zona —donant-hi un especial protagonisme a les persones, és a dir, fent protagonista el paisatge humà de la comarca—, crònica de les festes i tradicions, difusió del patrimoni, entrevistes a personalitats de la comarca o que hi estan vinculades... Fins i tot els temes d'actualitat d'un àmbit més ample i els articles d'opinió —com, per exemple, els que parlen sobre l'actualitat política a Catalunya— estan fets des d'una òptica local. I fins i tot trobem a *Llobregós Informatiu* formes d'implicació activa dels lectors, amb la secció "La cuina del Llobregós"

—res millor per a donar conèixer receptes tradicionals que fer-ho a través d'una cuinera o d'un cuiner de casa i des de casa seua— i també amb la fotografia antiga amb què es tanca cada número.

Així, *Llobregós Informatiu* compleix amb una de les màximes bàsiques de la premsa local: fer que els lectors perceben la publicació no com una revista local, sinó com la seua revista. És a dir, que facen una identificació entre el mitjà de comunicació i el territori, pel fet que

ENTREVISTA A MONTSE OLIVA

Montse Oliva Vità és una toranesca que viu a Madrid ja fa tretze anys. És periodista i exerceix de delegada del diari El Punt Avui a la capital espanyola. Volem parlar amb ella perquè ens expliqui com valora l'actual situació política de Catalunya i de l'Estat espanyol; com veu una periodista catalana el procés sobiranista engegat al nostre país; com l'afecten les nombroses polèmiques que cada dia omplen diaris i tertúlies, ... i més important, què enyora de la seva terra i del seu poble, Torà.

Quants anys fa que treballes com a periodista i en quins mitjans de comunicació ho has fet?

Vaig començar com a botxina l'any 1988 al diari La Marfina. Allà durant un temps també vaig ser corresponsal de RNE per als comarques de Lleida i la Franja de Ponent. El 1990 vaig traslladar-me a Barcelona on vaig exercir a diferents mitjans de comunicació, des dels desapareguts diaris Les Notícies i El Observador, passant pel Bon Dia Catalunya de TV3, la delegació de El Mundo i el diari La Vanguardia. També he col·laborat a agències d'informació com Sermimed i Còpica a banda d'algunes revistes jurídiques. De fet, fins que no vaig arribar a Madrid la meua especialització era la informació policial i judicial. Durant un temps em vaig dedicar a fer llibres per encàrrec de la Generalitat sobre barri dretors de Catalunya. M'he anat amb a publicar encara sobre diferents zones de Barcelona, Terrassa i Sabadell.

Explica'ns la teua feina a El Punt Avui. Fas col·laboracions en altres mitjans?

Sobretot em dedico a la informació política i econòmica, però un corresponsal ha de saber de tot i de res, és molt més difícil especialitzar-se. Acciono a arar cada dia al Congrés dels Diputats i sovint a La Moncloa, al PSOE o als diferents ministeris. Procuro

posar sempre el focus en els assumptes que es desenvolupen a Madrid i explicar la manera com afecten a Catalunya, però en general escric sobre les diferents qüestions d'actualitat que puguin interessar cada dia al nostre lector. La feina a un diari és molt absorbent i els horaris són inexistents, però tot i així intento fer altres col·laboracions. Fins fa poc participava a una tertúlia a RNE, però les coses han canviat i ja no m'hi conviden. Si que col·laboro en algunes ocasions al matí del RAC1.

Què en penses de la polèmica als mitjans com les tertúlies agressives, les mentides a les portades i el partidisme descarcat de la majoria de diaris, televisió, ràdio i publicacions online?

Una cosa és certa, tots els mitjans de comunicació, en general, són partidistes. Però això no és dolent si en procura sempre ser honest amb el lector. De fet, l'objectivitat absoluta no existeix o bé es practica poc. Davant la proliferació de mitjans, cada cop més es dirigeix a sectors concrets de la societat que s'identifiquen amb una forma d'interpretar el que passa a nostra volta. Així no troba que els mitjans que hagin decidit saltar-se tots els límits de la llibertat d'expressió. No tenen mesura ni en la crítica ni en els

atacs i viuen de divulgar rumors que en ocasions no tenen cap consistència. S'enganyen en jutges i botxins sense cap mena de control. I això es pot veure tant en una tertúlia com en una portada. S'ha embolat a un punt en què tot s'ha vol per captar audiència. I això mai no hauria de ser així però, per desgràcia, cada vegada és més habitual.

Com desenvolupa una periodista catalana la seva feina a Madrid. Com veu el procés sobiranista engegat a Catalunya des d'allí? Com veu la societat espanyola, en general, aquest procés?

La feina a Madrid és idèntica que a qualsevol altre indret. És tracta de sortir a buscar la notícia i explicar-la als meus lectors de la forma més precisa i amena possible. Si que hi ha una diferència, i és la dificultat de fer entendre a Madrid que és el que passa a Catalunya. Fins ara no es mostra comprensió cap al procés sobiranista que s'ha engegat. La visió centralista ho impedeix i no comprenen perquè algú vol trencar l'única nació que accepten, l'espanyola. En tot cas, he de dir que vaig viure la llarga negociació de l'Estatut quan va arribar al Congrés el 2006. I una cosa són els estrabots dels polítics, que són els mateixos abans i ara, i l'altre l'actitud dels ciutadans. I en aquella època veia molt més malaltar entre la societat madrilenya per les reivindicacions catalanes. La greu crisi econòmica fa que una part de la societat espanyola tingui prou maldecaps i no estigui tan pendent de Catalunya.

Què en penses de la premsa comarcal o local com ho és la nostra revista "Llobregós Informatiu"?

Per a mi és l'entorn del bon periodisme. És la millor escola que es pot trobar. Recomanaria a tots els joves que volen dedicar-se a aquesta professió que intentin practicar per la premsa local i comarcal, és la manera d'aprendre l'ofici. La revista Llobregós Informatiu és absolutament necessària per tenir informació de qualitat i de proximitat perquè no pot ser que conseqüent tot el que passa a una plaça d'Espanya no tinguen informació del que passa al nostre costat.

Quin creus que és el paper de les noves tecnologies en la difusió i comprensió de la informació?

A dia d'avui és fonamental conèixer les noves tecnologies i saber-ne fer un ús responsable. Els periodistes ens hem hagut d'anar reciclant. Des de l'època que vam començar a escriure i dictar les notícies des d'una cabina telefònica s'han inventat moltes coses, algunes fins i tot ja han desaparegut: com el fax o les màquines

Montse Oliva al despatx que el diari El Punt Avui té al Congrés dels Diputats a Madrid

de telèfon. La manera de sobreviure en un món tan absolutament competitiu com el nostre és adaptar-se a tot el que va sorgint. Així sí, no podem confondre, per exemple, xarxes socials amb informació periodística. Una bona crònica o una anàlisi mai no es podrà resumir en una pulada a Twitter. Perquè lamentablement, hi ha persones que utilitzen les xarxes socials com la seva principal eina per informar-se i si això s'acaba generalitzant, ens acabarem empentint com a societat.

Penses tornar a treballar a Catalunya? Què és el que més enyores?

M'agradaria molt tornar a Catalunya, però en un moment de crisi com l'actual és difícil moure's d'un lloc de treball en el qual et sentes còmode. Tal i com està tot, en sento una privilegiada de tenir bona, sobretot, essent l'ofici que des que era una nena sempre he volgut exercir. Tot i que a Madrid ens hi sentim bé, com a ciutadans no hi ha res. De la meua terra he enyorat gairebé tot: la família, amics, costums, paisatge... M'agrada molt venir a Torà, al cap i a la fi és l'únic lloc dels molts on he viscut que em sento veritablement meu. Enyor, sobretot, coses que mai no podré recuperar, com la infantesa ben feliç que vaig tenir, les festes majors de l'adolescència o la família que em falta. Però tot i així, Torà sempre serà casa meua i desitjaria que el meu fill també acabés estudiant les arrels de la seva mare.

Moltes gràcies Montse! Per a una aficionada com jo és tota una lliça que algú amb la teua experiència pugui uns minuts a donar la seva opinió per a la nostra petita revista. Fins aquí!

Silvia Peribáñez Cerveró

Entrevista a una periodista de Torà a Madrid

el mitjà esdevinga portaveu de tot allò que passa al territori i de les opinions, les inquietuds i les necessitats dels seus habitants. Aquesta característica és ressaltada per tots els estudiosos de la premsa local com a gènere especialitzat del periodisme, i jo puc donar-ne fe com a professional que ha desenvolupat bona part de la seua carrera en un mitjà local i en dues edicions comarcals d'un diari d'àmbit provincial, així com per treballs d'investigació que he fet al respecte. Les esmentades edicions comarcals que existeixen als diaris editats a Alacant i València són exemples d'aquesta fórmula, però no l'única: de la mateixa forma que en territoris molt poblats la premsa es fragmenta per a prestar atenció al territori, en altres poc habitats el que es fa és incidir sobre els continguts locals, de manera que tothom s'hi pugua sentir representat.

L'arrelament al territori que fa *Llobregós Informatiu* em sembla comparable a la d'un altre cas que conec bé, tot i ser-ne oposadament diferent. Es tracta de la cobertura informativa que fa el diari *La Opinión-*

El Correo de Zamora de la comarca d'Aliste, a la part més occidental d'aquesta província de Castella i Lleó, al mateix límit amb Portugal. Vaig estudiar l'atenció que presta l'esmentat diari a aquesta zona amb motiu del treball final del Màster en Desenvolupament Local que vaig fer l'any 2013 —alguns polítics ara sembla que tenen problemes per a acreditar que han cursat determinats estudis, no n'és el meu cas—, al

Una de les màximes de la premsa local: fer que els lectors perceben la publicació no com una revista local, sinó com la seua revista

qual vaig exposar de quina forma el diari contribuïa al desenvolupament i a la promoció d'un territori que, al marge de totes les diferències que hi pugua haver, presenta moltes similituds amb la Vall del Llobregós. La comarca d'Aliste és també un territori profundament rural i molt envellit (aquest sí, fins a nivells molt preocupants), molt allunyat de grans nuclis urbans, on un poble de 1.000 habitants —la vila d'Alcañices— fa de centre comarcal en la mesura en què pot, econòmicament deprimat i

tenir un gran potencial pel que fa al turisme i a les activitats agropecuàries i a la indústria que se'n deriva, i històricament aïllat i marginat, la qual cosa ha permès conservar tradicions i elements folclòrics únics, així com aspectes molt singulars quant a la fauna silvestre i domèstica, amb la major població de llops de la Península Ibèrica i la pervivència d'una raça autòctona d'ases.

El diari *La Opinión-El Correo de Zamora* presta una gran atenció al que passa jornada a jornada a Aliste, amb una pàgina gairebé fixa que recull continguts molt variats, que van des de les

mancances en infraestructures dels pobles, les demandes del teixit econòmic comarcal, la posada en valor dels elements singulars del territori —com l'esmentada presència del llop ibèric o la raça autòctona de l'Asno Zamorano-Leonés—, les manifestacions culturals i folclòriques úniques que té aquesta zona —entre les quals destaquen les Mascaradas de inverno, rituals d'origen pagà que es fan pels dies de Nadal en diversos pobles a banda i banda de la frontera hispanoportuguesa—, a la

LA COLLITA - 2014

Marc Badrenas - Castellfollit de Riubregós

La collita d'enganyany ha anat força bé dins de la mitjana en aquesta zona, tot i que no hi va, a veure amb la de l'any anterior que va ser extraordinària. El cereal no va tenir una bona valència, ja que va ser sembrat en sec. Posteriorment, la pluja que va caure va portar un ambient força fosc, afectant així el desenvolupament de la planta. No obstant això, als inicis de la primavera, les pluges que van caure van portar a una bona recuperació de la collita tot i que les primeres setmanes de maig van ser molt seques, amb unes elevades temperatures i un fort vent.

Pel que fa als rendiments, en global han oscil·lat al voltant de 3.500 i 4.500 kg/ha, en un any en què l'ordi ha estat millor que el blat. En general, el pes específic del cereal ha estat bastant baix, ja que el gra ha quedat petit. L'ordi també s'ha vist afectat pel síndrome de l'espiiga deura.

Josep Verdés - Vicfred

A Vicfred la collita ha estat molt atípica. Es va haver de endarrerir la sembra per la sequera de l'estiu i principis de tardor, fet que va ocasionar una mala valència del cereal i el posterior atar del coll. A la sortida de l'hivern va ploure i la collita es va refer bastant i els camps van canviar com de la nit al dia. A la primavera, i sobretot al maig, va ploure molt poc i, com cada any, van tenir vent de dalt, anomenat també "vent de la fan".

Malgrat tots aquests entremesos, l'any no ha anat tan malament com semblava i el rendiment en ordi ha estat al voltant dels 4.000 kg/ha de promig. Pel que fa al blat el rendiment ha variat segons la varietat i ha estat molt semblant a l'ordi en producció i la cosa ha oscil·lat entre els 3.600 i els 4.000 kg/ha, depenent també dels llocs. A Vicfred, a causa de la sequera de finals d'estiu passat, ningú es va arriscar a fer colla.

Ramon Pujol, cal Borràs - Massoteres

El Ramon compagina la feina a la CAG, amb el correu de la seva propietat agrícola als termes municipals de Massoteres i Iornà. Aquest any a Massoteres hi ha hagut bona collita, amb rendiments superiors al que s'esperava. La falta de pluges als mesos de gener i febrer feia preveure una collita desastrosa, però la pluja que va caure a l'abril i a principis de maig va salvar la collita, que finalment ha estat bona. D'ordi s'han obtingut uns rendiments d'uns 4.500 kg/ha, mentre que en blat han estat inferiors, cap als 4.000 kg/ha. Aquests rendiments són inferiors a l'any passat, que va ser excepcional.

Josep Condal - Sanauja

Al terme de Sanauja la collita ha estat bastant justeta, amb alguna excepció depenent de si hi ha algun tros de terra més bona. Però el rendiment, en general, no crec que amb cap als 3.000 kg/ha. Les causes han estat diverses, des del fet que quan començava a néixer hi va haver unes gelades molt fortes que van afectar tota la zona del riu, fins al fet que a finals de maig hi va haver una setmana de "mairon", el vent calent que no va deixar acabar de fer la planta. En definitiva, una collita bastant petita a collidir, després d'uns anys que en general havien estat bons.

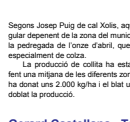
Jordi Alsina Vilaseca, casa Escura - Calonge de Segarra

Aquest any es va haver de sembrar en sec. Al novembre va fer una pluja bona, però a després va vindre un fred fort per l'època que va dificultar molt la valència, especialment del blat, que va néixer molt tard. A finals d'hivern/principis de primavera va tornar a ploure i la collita va revindre molt però maig i juny van ser secs i el blat i les varietats d'ordi més tardanes es van veure afectades per aquesta sequera. A finals de juny/principis de juliol van tornar a arribar les pluges, les quals han fet que s'hallargués una mica més la seça.

La collita d'aquest any la podríem considerar "normal" amb uns rendiments entre 4.000 i 5.000 kg/ha d'ordi, mentre que el blat i l'ordi tardà s'ha quedat entre 3.500 i 4.000 kg/ha.

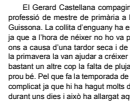
Josep Puig, cal Xolis - Biosca

Segons Josep Puig de cal Xolis, aquest any la collita ha estat molt irregular depenent de la zona del municipi. També va tenir la seva afectació la pèrdua de zones d'ordi, que va fer malbé molts camps d'ordi i especialment de colla.

La producció de colla ha estat més o menys d'uns 3.500 kg/ha fent una mitjana de les diferents zones del municipi. Hi ha llocs on l'ordi ha donat uns 2.000 kg/ha i el blat uns 2.500 kg/ha i en altres zones ha cobert la producció.

Gerard Castellana - Torà

El Gerard Castellana compagina les feines del camp amb la seva professió de mestre de primària a l'escola Mare de Déu del Roser de Guissona. La collita d'enganyany ha estat per sota de la mitjana esperada ja que a l'hora de néixer no ho va poder realitzar amb optimes condicions a causa d'una tardor seca i de les gelades. Tot i així les pluges de la primavera li van ajudar a créixer i quan tot semblava que s'anegaria bastant un altre cop la falta de pluja va produir que el cereal no granes prou bé. Pel que fa la temporada de seça, comentar que ha estat un any complicat ja que hi ha hagut molts dies de pluja que han obligat a parar durant uns dies i això ha allargat aquest període.

Pere Garriga - Ardèvol

La collita d'enganyany a la zona del Solsonès ha anat molt bé. Aquest any ha plogut molt a última hora, quan a molta lloc la collita ja estava feta però aquí es va poder arribar bé l'aigua encara. Tot i això, es porta un estiu de 10 dies en la collita degut a les pluges. Enganyany els preus són a la baixa, tot i que la collita és menor no tenim els preus de l'any passat ni els de fa dos anys perquè encara queda cereal acumulat de l'exercici anterior.

Hi estat sens dubte un bon any per la colla perquè les cotes comercials s'han tractat per fer biosseca. En canvi, el mercat comercial de la palla està a 0 perquè encara queda estoc de l'any passat i molta paguesos l'han agafat per consum pròpi i la resta l'han desat tirada als trossos.

Pel que fa a l'ordi i el blat han sortit produccions mitjanes d'uns 5 ml o 6 ml kg. De cara l'any vinent s'hauria de controlar la fauna salvatge, sobretot els porcs i els coloms que castorin i hi ha molts i són un problema a l'hora de cultivar. (Entrevista i fotografia: Mireia Garriga)

Informació sobre la collita de l'any

La nostra cuina

LA CUINA DEL LLOBREGÓS

M. Teresa Traveset i Masanés, de Vicfred

Josep Verdés - La M. Teresa va néixer a Cervera però des que es va casar amb Josep Llobet, de cal Carles, l'any 1977 va a Vicfred. Té una filla, l'Irati, un fill, en Jordi, i quatre preciosos neta, la Júlia i l'Anna i en Jordi i en Ramon. Va cursar estudis d'infermeria i ja porta un munt d'anys a la professió. Va treballar primer al consultori de Sant Antoni i també al CAP de Guissona una temporada i ara actualment desenvolupa la seva feina al CAP de Cervera on pensa jubilar-se, i tot això ho fa compaginant la seva vida laboral amb la feina de casa que no és pas poca.

En té un munt, d'aficions, però cal destacar que li encanta el cinema. Regir un bon llibre, gaudir dels neta (com no anar a ballar). També estar sempre a disposició del poble col·laborant desinteressadament en tots els actes que s'hi organitzen i mai té un no com a resposta. Em confessa que li agrada molt viure al poble i que hi està molt a gust.

Així ens ha preparat un plat que li surt sempre molt bo i que a casa seva el fa sovint i els agrada a tots moltíssim.

GUISAT DE LLOM AMB LLET

Ingredients

(per a quatre persones)

- Llom de porc a talls fins
- Oli d'oliva
- Una ceba mitjana
- Quatre o cinc cullerades sopes de tomàquet triturat
- Anelles torrades
- Llet
- Aigua
- Sal
- Pebre

Elaboració

Salpebrar el llom i el posem en una cassola per fregir-lo una mica (sense emmollir-lo) i després el talem i el reservem apart. Tot seguit en el mateix oli farem el sofregit de ceba i tomàquet. Quan està fet el sofregit hi afegim un bon ras de llet i una bona picada d'anelles torrades.

A continuació hi incorporem el llom que tenim reservat de manera que quedi ben cobert amb el sofregit. Hi posem llavors un pols de pebre negre i una mica de sal i que faci xup-xup una bona estona tot això ho sacsejem perquè no s'engansi. Després hi afegim raigets d'aigua i veurem com el llom es va estovint. Per acabar, rectifiquem de sal i ja el podem treure del foc.

Aquest plat també queda molt bo fet amb llet de porc-cuit encara després tallat en rodanetes gruixudes i també queda boníssim fet amb cucs de rap. En totes les variants queda bon bo que no paratis de succeir-hi pa. Bon profit!

La cuina autòctona també hi és present

gastronomia i al valor de l'element humà de la comarca, amb entrevistes a personatges populars o significatius per alguna raó en particular. En bona mesura, en les pàgines que *La Opinión-El Correo de Zamora* dedica a Aliste trobem uns continguts molt similars al que publica Llobregós Informatiu, en tots dos casos referits a territoris que, al marge de les grans diferències culturals entre l'un i l'altre, comparteixen molts elements, i que serien extrapolables també a altres espais rurals. Hi

ha, però, una gran diferència: *La Opinión-El Correo de Zamora* és un mitjà de comunicació professional, una empresa convencional la plantilla de la qual percep una remuneració per dur a terme tasques periodístiques, mentre que *Llobregós Informatiu* és purament vocacional i els seus redactors no cobren i tenen –o han tingut en el passat– altres professions i oficis.

He tingut oportunitat de parlar, en diversos fòrums

La premsa local ha de ser un mitjà que esdevinga portaveu de tot allò que passa al territori i de les opinions, les inquietuds i les necessitats dels seus habitants

organitzats per la Universitat d'Alacant des de l'any 2014, sobre com reflecteixen la informació d'àmbit local i quina incidència tenen sobre el territori *Llobregós Informatiu* i *La Opinión-El Correo de Zamora*, contraposant tots dos models. I puc afirmar que, tot i les diferències, hi ha un element comú

molt fort: la vinculació a l'entorn i el compromís amb la divulgació del que passa i amb el mateix territori. En el cas del diari castellano-leonés, és fonamental el paper que fa el corresponsal a la comarca d'Aliste, una persona nascuda i que ha viscut sempre allí i amb més de 30 anys d'experiència, molt apegat a la terra i que la coneix amb gran profunditat en tots els seus aspectes; però també és decisiu el fet que la direcció del diari creu de manera ferma en aquesta filosofia de fer del mitjà

LLUMS I OMBRES DEL NOSTRE ROMÀNIC

EL CAS DEL
MONESTIR DE
CELLERS

Aprofitant l'efemèride de l'espectacle "Ier luminis" de Lida Pujol, el proper 30 de maig, vau tenir l'oportunitat de "re-visitat" el monestir de Cellers, al qual feia temps que no hi anava. A l'arribar-hi, em trobo un celler que ens indica que l'edifici ha estat beneficiat del programa de rehabilitació "Romànic Obert", patrocinat per l'Obra Social de La Caixa, en col·laboració amb la Generalitat de Catalunya. Segons el cartell enunciat, les obres o la intervenció al monestir s'han focalitzat en dos punts: la coberta de l'església i la restauració (completa) de l'edifici de la rectoria annexa. Però ens sorprenen comprovar que el gruix més important de les obres no ha estat practicat a l'església—que evidència encara mancances importants—sinó a l'antiga rectoria del segle XVIII, que era un edifici abandonat. Es tracta,

com l'església, d'un edifici propietat del bisbat de Solsona, que un cop restaurat podria tenir un rendiment en un futur, llogat-lo com a habitatge.

Això no deixa de cridar-me l'atenció, sabent com sé que la selecció d'edificis que havien de ser beneficiaris del Programa Romànic Obert havia estat molt estudiada —tots els edificis que serien restaurats tenien en comú el fet d'haver estat declarats Bé Cultural d'Interès Nacional per la Generalitat de Catalunya i estaven repartits en 25 comarques (a la Segarra, a part del monestir de Cellers, en fou beneficiària l'església de Sant Esteve de Penagallés).

Així doncs, davant d'aquesta evidència no ens deixa de semblar estrany que una quantitat —que d'entrada sabem que era de 130.000 euros— que havia de ser

integrant destinada a arquitectura "romànica", s'hagi invertit en una bona part (després sabem que es tracta del 70% d'aquesta quantitat) en restaurar un edifici modern i d'escalas sinèrques arquitectòniques artístiques. Es faavors quan la meua curiositat i estranyesa em duu fins a la pàgina web de la pròpia Generalitat on hi ha el desglossament previst de la inversió dels 130.000 euros, que s'havien de repartir de la següent manera:

- Regala de les teulades principals.
- Finalitzar treball iniciat en les cobertes.
- Consolidació estructural dels murs i construcció de teulada.
- Enderrocar revestiments perillosos de l'interior de l'església.
- Netja interior i reparació de parets.
- Correcció d'humitats del terrany.
- Que jo s'entengui interpretar, però no es duu res de fer obres en cap rectoria. Per contra, el resultat de la intervenció a l'església deixa força que deslligar respecte a les expectatives generades per aquest document, fet que només s'explica perquè la major part de la inversió hagi anat, en realitat, destinada a la rehabilitació completa de l'esmentada rectoria.
- I de fet, no sóc pas jo qui cap "descoberta" en

aquest sentit (diguem que jo estava bastant "a la luna") sinó que fa aproximadament un any i mig que la CUP de Torà ja ho havia denunciat en notícia apareguda a la premsa el mes de maig de 2013, fins i tot el regidor de cultura del propi Ajuntament qualificava en declaracions al diari Segura de "tamborables" les obres que s'estaven fent a Cellers.

En definitiva, el que si resulta lamentable és el paper de les administracions o institucions implicades: el Bisbat de Solsona (o hauria de dir directament el bisbat?), per recordar cap a una altra finalitat uns diners que arriben destinats únicament a la rehabilitació de patrimoni arquitectònic i artístic; i l'Ajuntament de Torà, per "deixar-ho passar" o, el que sigui, la Generalitat i La Caixa, ja que potser haurien de controlar una mica més on van a parar els diners dels programes que patrocinen.

Maria Garganté

SERVIS FUNEARIIS DE TORÀ, BOSCÀ I SANJULIA
FUNERÀRIA MONTANER DE CALAF
SERVIS PERMANENT 24 HORES
Avinguda de la Pau nº 12 CALAF tel. 938508548 - 935595491 - 938502011

REPRESENTANT A TORÀ
ILLUS SÒLE MONTANER TERESA MIRASO PASCUET
C/ Sant Gil nº 1, 2on. 4ª planta Mòl. Torà tel. 939323274

REPRESENTANT A BOSCÀ I SANJULIA
ANTONI FARRA LÓPEZ
C/ Villosa s/n. Sarriena tel. 973475078 - 676488960

Petrocat
SERVIS DE GASOL, A DOMICILI
TALLER DE REPARACIONS DE VEHICLES

TALLER AGRÍCOLA NOGUEROLA
Ctra. de Torà, s/n
Aristal de Forns
Telèfon: 973 47 35 84

Reportatge sobre el patrimoni cultural

de comunicació un canal per a plasmar les característiques i les necessitats i reivindicacions de l'entorn. I, per la seua banda, a *Llobregós Informatiu* aquest paper protagonista recau en l'equip de redacció i en l'Associació pel Patrimoni Artístic i Cultural de Torà: la revista esdevé una part més —però una part fonamental— de la seua tasca de concienciació sobre la necessitat de defensar i potenciar la cultura de la comarca —en un sentit molt ampli, des del patrimoni material a l'esmentat paisatge humà— i ser alhora portaveu dels interessos i les demandes de la gent.

Tot això té el valor, a més, d'estar fet només per l'amor a la terra, al seu paisatge, a la seua cultura, a les seues tradicions, als seus pobles i a les persones que els habiten. Es tracta d'un treball noble i entregat, en defensa de tota una col·lectivitat i fet amb professionalitat, tot i no ser en si mateixa una activitat laboral, ni molt menys econòmica. Crec que els 15 anys de trajectòria posen de manifest que *Llobregós Informatiu* s'ha convertit en un element essencial per a conèixer com és aquesta zona a mig camí entre quatre comarques i dues províncies —de tots llocs i de cap d'ells alhora—, què hi passa en el seu dia a dia i com és la seua gent i quins són els seus plantejaments vitals més importants i les seues demandes ciutadanes. I per això, crec que és una tasca que ha de seguir endavant, i que persones de la comarca compromeses amb la seua terra han d'anar sumant-s'hi al projecte. I especialment la gent jove, perquè això serà també un signe de com el missatge qualla entre les noves generacions, i com s'impliquen en una iniciativa cultural i social molt important i com, de manera indirecta, treballen per a combatre la despoblació i mantenir viva la seua comarca. □

La comarca d'Aliste, en Zamora, és també un territori profundament rural i disposa d'una secció pròpia en el diari *La Opinión*

Passeig Santa Calamanda, 12
Tel. i Fax 93 868 02 76
08280 CALAF
quioscpasseig@gmail.com

www.eljardinerdetora.com
658550376

La teva publicitat

AQUÍ

973 473 265

BLAI GABINET DE SERVEIS, SL

PONTS - TEL 973 460 500
TORÀ - TEL. 973 473 155

GESTORIA
ASSEGURANCES

LABORAL-FISCAL
COMPTABILITATS

J. ROIG

roigsantramon@gmail.com

**Electricitat - Aigua
Calefacció - Gas
Energies Renovables - AACC**

C/ Arravaleta, 28

Sant Ramon

973 524 317

699 95 91 75 - 687 77 82 06

MAQUINARIA AGRÍCOLA

Caminada popular Coneix Calonge

Ajuntament. - El diumenge dia 3 de juny va tenir lloc la 11a edició de la caminada popular *Coneix Calonge*. Tot i la pluja de bon matí, unes 260 persones van participar a la caminada, que, enguany, va tenir la sortida i arribada al poble de Dusfort i va seguir la ruta de Dusfort – Aleny – Calonge. Hi va haver dos itineraris: un de 14

km i un altre de 11,8 km, que escurçava una part de la ruta llarga. L'Ajuntament agraeix la col·laboració dels participants i dels veïns de Dusfort i d'Aleny.

Podeu veure les fotografies de la caminada al web www.calongesegarra.cat, de l'Ajuntament de Calonge de Segarra.

Jornada de jova per arreglar el camí dels Escots de Sanaüja

Maria Garganté. - Sanaüja és una població amb un nombre importantíssim de patrimoni històric, el que no sempre es tradueix en la seva conservació i manteniment idonis. És per això que la feina del voluntariat per tal de recuperar i mantenir el patrimoni ha esdevingut fonamental en casos com el de les esteles funeràries discoïdals, la neteja i recuperació de la Font de l'Àlber o de l'Aube i ara la història es repeteix amb el camí dels Escots. Aquest

antiquíssim camí medieval, que alguns havien considerat via romana és ben visible encara en alguns trams situats entre el turó del Castell i el de Rocabandera. A finals de maig es va dur a terme una jornada de voluntariat –sota la forma de les antigues “joves”– per tal de netejar-ne un tram i recuperar algun dels murs que el flanquegen. Aquestes coses posen de manifest que la força dels pobles rau en la seva gent.

Castellfolliit d'excursió a l'Alt Berguedà

Ajuntament.- El passat 26 de maig es va dur a terme l'excursió que organitza anualment l'Ajuntament de Castellfolliit de Riubregós. Aquest any per visitar les mines de Sant Romà de Cercs i els Jardins Artigas de la Pobla de Lillet.

Al matí, ben d'hora, es va sortir de Castellfolliit direcció Sant Romà de Cercs per visitar el museu de les mines de Cercs, dedicat al carbó, on es va poder conèixer la història d'aquest mineral, com vivien els miners i es va poder pujar a un tren que es va endinsar a l'interior d'una mina per conèixer, de ben a prop, les dures condicions

de treball a les quals estaven exposats.

Després d'un bon dinar de restaurant, van enfilat camí cap a la Pobla de Lillet on van pujar al tren del Cement, un tren recuperat el 2005 i que antigament unia la fàbrica de ciment Asland amb Guardiola de Berguedà. Aquest tren fa un recorregut pel passat industrial i cultural de la vall de Lillet i té una de les seves parades als Jardins Artigas, dissenyats per l'arquitecte modernista Antoni Gaudí. Després de conèixer la història d'aquests impressionants jardins van tornar cap a Castellfolliit, molt contents de la interessant jornada que van passar.

Vicfred: final de curs de la gimnàstica

Josep Verdés.- Com a cloenda del curs de gimnàstica que cada any prepara l'Ajuntament, el dia 16 de juny es va organitzar un bon berenar al mateix local social on s'han anat fent cada setmana les classes des del mes de febrer. Tothom va gaudir de la festa

i d'una primavera tarda i al final de la jornada es va emplaçar a tots els que hi han participat a engegar una propera edició del curs aquesta propera tardor, ja que estar en bona forma sempre va bé i el cos bé que t'ho agraeix.

Caminada a l'entorn de Vallferosa

Laia Cererols. - El treball en equip, una vegada més, ha obtingut un resultat positiu a Vallferosa. El diumenge 27 de maig, unes 80 persones assistien a la caminada per l'entorn de Vallferosa, organitzada pels Amics de la Torre de Vallferosa i el Parc de les Olors de Claret.

A primera hora del matí els caminants es reunien als peus de la Torre per emprendre una bonica ruta circular que, tot vorejant el riu Llanera, dirigia els caminants fins a Sant Serni, on es faria una parada per esmorzar i agafar forces per emprendre el camí de tornada.

Pel camí, els assistents a la ruta van poder gaudir dels bonics paratges que envolten el riu Llanera, que a causa de les pluges dels mes de maig baixava amb dansa i regalava un paisatge verd d'allò més bonic. La caminada passava per punts emblemàtics del nostre

municipi, com la font Salada o el toll de l'Amic.

La jornada va finalitzar a la Torre de Vallferosa on, a l'interior de l'església de Sant Pere, els caminants van poder degustar un vermut elaborat amb productes de proximitat, preparat pel Parc de les Olors de Claret. Seguidament, es va realitzar una visita acompanyada al conjunt arquitectònic de Vallferosa i, tots aquells que encara guardaven forces, van poder pujar a la Torre.

Des de l'organització, es valora de forma molt positiva l'acollida de l'activitat i s'espera organitzar-ne més de cara a la pròxima primavera, quan el temps acompanyi i convidi a caminar per l'entorn. A més, volem agrair la col·laboració dels Bombers voluntaris de Torà i de totes les persones que van fer possible que la caminada es realitzés amb èxit.

Les Festes Majors del Llobregós

Redacció. - Durant els mesos d'estiu se celebren la quasi totalitat de les nostres Festes Majors. A mode indicatiu, assenyalem la data principal de cada poble. En el seu moment, caldrà consultar el programa concret.

Bona Festa Major!

	JULIOL	AGOST	SETEMBRE	OCTUBRE
ALENY			DIA 30	
ARDEVOL		DIA 19		
BIOSCA	DIA 29			
CALONGE I SOLER				DIA 7
CASTELLFOLLIT		DIA 12		
DUSFORT	DIA 29			
ELS QUADRELLS		DIA 26		
IVORRA		DIA 15		
LA MOLSO SA		DIA 15		
MASSOTERES		DIA 19		
PALOUET	DIA 22			
PINÓS			DIA 16	
PRADES	DIA 22			
SANAÜJA			DIA 9	
SANT PERE ARC	DIA 14			
TALTEULL		DIA 15		
TORA			DIA 1	
VICFRED				DIA 7

Castellfollit: finalitza el projecte “Belluga’t”

Ajuntament. - El passat mes de juny va finalitzar el curs del projecte “Belluga’t a Castellfollit”. Es tracta d'un projecte que fa molts anys que es duu a terme i que té com a objectiu principal potenciar un estil de vida actiu i proporcionar pautes per al correcte manteniment físic, tan important quan ens anem fent grans. Les partici-

pants s'han estat trobant tots els dimarts i dijous a les 19h per realitzar una hora d'activitat física amb una monitora. A l'octubre es tornarà a engegar el projecte, que està finançat amb una subvenció de la Diputació de Barcelona, l'Ajuntament i una petita part que paguen les participants.

Massoteres consolida la seva aposta pel teatre

Núria Miguel. - Per 8è any consecutiu, el diumenge 27 de maig, a Massoteres es va celebrar el concurs Buscatalents, certamen de teatre i monòlegs amateurs.

A les 11 hores, s'inicià la jornada amb el local social ple de gom a gom. El grup dels “Petits i Joves Massots” van debutar obrint el certamen amb l'obra *El gat amb botes*. Acte seguit es va representar l'obra de teatre *De passada*, a càrrec de Pepita Ruestes.

A la tarda el grup de teatre El Coverol va posar en escena *El coronel ocell*, i seguidament van tenir lloc els monòlegs: *Moleskine*, de Gemma Llort, i *Romeu i Julieta 2.0*, del grup de teatre “Els 4 gats”. Com a cloenda, i fora concurs, va actuar el grup de teatre “Els Massots”, de Massoteres, amb l'obra *El Testament d'en Nasi*.

La deliberació del jurat va ser complicada a l'hora d'assignar els premis en les dues categories. Per fi, els guanyadors van ser: en teatre; 1r premi *El coronel ocell*, del grup Coverol i 2n, *De passada*, de Pepita Ruestes. En monòleg: 1r premi, *Moleskine*, de Gemma Llort, i 2n, *Romeu i Julieta 2.0*, del grup “Els 4 Gats”.

El Buscatalents sorgeix d'una iniciativa conjunta de l'Ajuntament i l'Associació de Joves de Massoteres (AJMM), i any rere any és un èxit.

Finalment, cal destacar que un municipi petit com Massoteres ha consolidat una jornada cultural com el Buscatalents i ha aconseguit crear un grup teatral, “Els Massots”, que contribueix al foment de la cultura catalana. Enhorabona Massoteres!

La Flama del Canigó arriba a Sanaüja

Maria Garganté. - L'arribada de la Flama del Canigó és un dels fets que marca la diada de la revetlla de Sant Joan. Aquest any, d'especials ressonàncies reivindicatives, la flama arribava a Sanaüja procedent de Ponts, a càrrec de membres del club ciclista de Calaf, que feien de portadors i que van ser rebuts a

la piscina de Sanaüja. La Flama del Canigó és una tradició contemporània, que arrenca de l'any 1955 quan un vilatà d'Arlès del Tec va tenir la iniciativa d'encendre els focs de la nit de Sant Joan a dalt del cim del Canigó, per després repartir-ne la flama al llarg dels Països catalans.

Castellfollió també acull la Flama del Canigó

Maria Morros. - El 23 de juny, de la mà del Club ciclista Bike Calaf, va arribar la Flama del Canigó a Castellfollió. El Club ciclista la va recollir a Ponts i, després de passar per Sanaüja, la va portar al Castellfollió abans de tornar a Calaf. La flama va ser rebuda a la plaça Major, molt ben engalanada, pels membres de l'Ajuntament i moltes persones que celebraven l'arribada d'aquest foc emblemàtic. Posteriorment, i a la mateixa plaça, es

va encendre la foguera i es va celebrar una animada revetlla.

Del cim del Canigó arriba la flama als indrets de Catalunya que ho sollicitin i aquest fet és possible gràcies a l'acció d'Òmnium Cultural, corredors de muntanya, atletes, col·laboradors individuals, Cos dels Agents Rurals de Catalunya, Mossos d'Esquadra i diferents entitats i Ajuntaments.

Tallers i activitats a Castellfollit

Ajuntament. - El primer semestre de l'any l'Ajuntament ha organitzat moltes activitats i tallers per a petits i grans. Els dies 16 i 23 de maig es va realitzar un taller de ceràmica exprés on els participants van poder aprendre les diferents tècniques per modelar fang i van poder fer les seves pròpies peces.

Per altra banda, els dos primers dissabtes de juny es van dur a terme dues activitats per als més petits

del poble: el dia 2 de juny, un taller de circ on els nens i nenes van aprendre malabars i equilibris i van fer el seu propi joc de circ per practicar a casa; i el dia 9 de juny, el taller de bombolles de sabó. Es tractava d'un taller amb cinc espais d'experimentació per fer bombolles de sabó de totes les mides i amb estris ben peculiars. Tot plegat unes activitats ben divertides i amenes que han fet gaudir tothom.

Els Amics de la Gent Gran de Pinós, d'excursió a Montserrat

Ester Closa. - El dia 18 d'abril els Amics de la Gent Gran de Pinós van organitzar una excursió a Montserrat. Hi van participar seixanta persones de les parròquies d'on és rector el Pare Xavier Poch, prior d'El Miracle i per tant frare de Montserrat. Ell els va acompanyar i fer de guia en un viatge especial al monestir.

En arribar a les vistes del Montserrat, el Xavier va començar a explicar particularitats de la muntanya. Primer van visitar l'audiovisual i a continuació l'interior del

monestir, la sala capitular assistint al cant del Virolai des del cor de l'església. A continuació, després de passar pel claustre i els jardins, van anar a fer un bon dinar i uns tastets de licor i dolços.

A la tarda visitaren el museu i el cambril de la Mare de Déu, on van fer una oració a la mateixa capella. Una horeta per fer compres i cap a casa després d'un viatge que tots recorden com especial i diferent, gràcies al guiatge del Pare Xavier.

Sortida de l'Associació de Gent Gran de Massoteres

Dani Vidal.- L'Associació de Gent Gran Camp-real, del municipi de Massoteres, va organitzar una sortida a la Costa Brava el dissabte 2 de juny. Uns 30 socis

de l'entitat van anar a l'excursió, en què van visitar les Illes Medes i la població de l'Estartit, a la comarca del Baix Empordà.

Sanaüja: sopar d'estiu del carrer Moré

Maria Garganté.- Des de fa uns anys, els sopars d'estiu organitzats pels veïns dels carrers sanaügens esdevenen un dels esdeveniments de l'estiu. Aquest any, els primers a organitzar-lo han estat els veïns del carrer Moré.

Com és habitual, el deliciós sopar realitzat amb múltiples aportacions voluntàries que oferien un ric i variadíssim menú, és acompanyat també per l'elaborada

decoració que emmarca el sopar. Decoració artesanal feta també per veïns i voluntaris i que contribueix a crear un ambient festiu en aquests agradables sopars estiuencs. El carrer Moré, doncs, ha donat el tret de sortida al que esperem serà una successió d'altres sopars de carrer tradicionals, com el del carrer Escots o el del carrer de l'Aigua, que de ben segur també s'esmeraran de valent en la seva decoració.

Reunió del Consell Social de Torà

El Consell Social de Torà fa balanç i projecta noves activitats per a la tardor. Entre les accions noves es preveu un programa de reforç escolar en família i/o accions de promoció de salut comunitària.

Redacció.- El passat dia 6 de juliol es va reunir el plenari del Consell Social de Torà. L'objectiu d'aquest espai de treball és coordinar totes les entitats i serveis de Torà que treballen per la millora del benestar i la cohesió social en el municipi per tal de detectar necessitats i problemàtiques que es generen des de l'àmbit educatiu, sanitari, serveis socials, etc., i per als diferents col·lectius de població, acordar actuacions concretes per tal d'afavorir la seva inclusió social.

A la reunió van assistir un total de 15 professionals que van fer el seguiment de les accions projectades. En total, 11 accions s'estan desenvolupant, 2 accions han finalitzat i 3 no es realitzen. Està previst que s'iniciïn 5 accions a partir de la tardor i se'n proposen 4 de noves.

Algunes de les accions previstes de començar són: realització d'un taller de memòria per a persones grans,

un curs de català oral, xerrades per a pares i mares de l'escola, desenvolupament d'un curs de recerca de feina a través de les noves tecnologies, un programa de reforç escolar en família o accions de promoció de salut comunitària.

Formen part del Consell social entitats socials, de dones, gent gran, joves, associacions de mares i pares i persones tècniques professionals que treballen a Torà (representants del consultori mèdic, escola, llar d'infants, Càritas, residència de gent gran, biblioteca i Mossos d'Esquadra), així com els serveis del Consell Comarcal de la Segarra: serveis socials, el pla comarcal d'immigració, el SIAD, el servei d'orientació laboral, joventut i el CDIAP.

Aquest òrgan de participació és una iniciativa que es projecta des de l'Oficina tècnica d'inclusió social del Consell Comarcal.

Excursió a Cambrils de la Gent Gran de Biosca

Jordi Llauredó.- El passat mes de juny, el grup de la Gent Gran de Biosca, van fer una sortida a Cambrils per visitar

el municipi i les platges. L'excursió va acabar amb una mariscada i una sobretaula ben agermanada i divertida.

Rasquera, 2012.
2.788 hectàrees cremades.

EN UN INCENDI, NO NOMÉS PERDEM UN BOSC.

En els darrers 15 anys els incendis han cremat unes 65.000 hectàrees a Catalunya, amb un balanç de milers de persones evacuades, nombrosos danys materials i econòmics, desenes de persones ferides i fins i tot víctimes mortals. Evitar-ho és responsabilitat de tothom.

El foc ens toca de prop.

#NoNomésBosc

Diputació
Barcelona

Generalitat
de Catalunya

Dinar del grup de gimnàstica de Sanaüja

Maria Garganté.- L'activitat de la gimnàstica per a persones grans ja fa molts anys que es duu a terme a Sanaüja, sobretot gràcies a la voluntat i l'entusiasme de la monitora, l'Assumpció Caelles, de Pinós. I com cada any les seves "alumnes" de Sanaüja han volgut

celebrar el "final de curs" amb un dinar, que va tenir lloc a la Torre Combelles.

Una bona manera d'acomiar el curs i agafar ganes de seguir fent salut i companyonia a partir de la tardor.

Festival Alta Segarra

Laia Freixas.- En la tercera edició dels Festivals Alta Segarra, un dels llocs escollits ha estat l'antic priorat de Santa Maria de Castellfolli de Riubregós.

Divendres 13 de Juliol amb Andrea Motis (acompanyada de Joan Chamarro i Josep Traver) i dissabte

14 amb Maria Arnal i Marcel Bagés. La combinació del romànic de l'església de Santa Maria, una música d'altíssim nivell, una il·luminació exquisida i un tast gastronòmic de km 0, han fet dels espectacles un èxit assegurat.

“Sent la Vall del Llobregós” a Les Torres del Riu

Maria Garganté.- La masia de Les Torres del Riu, al municipi de Sanaüja i situada a l'Espai Natural del Llobregós, va acollir el propassat dia 7 de juliol la vetllada “Sent la Vall del Llobregós”, promoguda per l'entitat Espais Naturals de Ponent, amb la col·laboració de l'Ajuntament de Sanaüja i altres entitats com l'Associació Espai Llobregós.

La vetllada va consistir en una petita descoberta de

l'entorn natural, caracteritzat per la singularitat de les guixeres i l'abundant vegetació que circumda els volts del riu Llobregós. Acte seguit, va haver-hi un concert del cantautor toranès Ramon Porta. Finalment, es va oferir als assistents un tast de productes de proximitat, com el vi de Comalats o els formatges l'Aubagueta, de Biosca. Una agradable tarda d'estiu en un entorn de gran bellesa.

Tradició del Corpus a Sanaüja

Maria Garganté.- Sanaüja ha esdevingut darrerament l'única de les poblacions de la Vall que manté la celebració de la processó del Corpus Christi. La característica principal d'aquesta processó ha estat durant molts anys els diferents altars que s'erigien als principals carrers del poble. Fa ja alguns anys que els veïns del carrer Moré completaren la construcció de seu altar amb l'elaboració d'una gran catifa floral, impulsada per la Teresa de Mataró, veïna del mateix carrer, que compta amb una bona colla de col·laboradors.

Aquest any, però, enlloc de fer-se la processó itinerant pels carrers, tots els altars es concentraren a la plaça Major, on s'hi elaborà també la catifa, convertida aquest cop en catifes diverses que formaven des de rams de flors a formes que recordaven els dracs gaudinians. Una vegada més, l'entusiasme voluntari i col·laboratiu va fer possible que aquesta festa no es perdi a Sanaüja.

Nit de Sant Joan a Vicfred

Josep Verdés. - Un any més a Vicfred es va gaudir de la nit més màgica de totes, i al voltant de la foguera una trentena de veïns i amics del poble van passar una vetllada degustant un bon entrepà i per postres

fruir de la tradicional coca de San Joan. Després els petards van acabar d'animar una festa tan nostra i tan catalana. Conservar les tradicions fa país i alhora fa poble.

Revetlla de Sant Joan a Ardèvol

Ester Closa. - Com ja és tradició al poble, el dia de la revetlla de Sant Joan, els ardevolans, ardevolanes i veïns es reuneixen per a celebrar-ho junts.

Per sopar, cada família porta un primer plat i un segon plat i es posen a taula per a menjar-se'ls entre tots. De postres, hi ha coca per a tothom.

I havent sopat, arriba l'hora més esperada per alguns i més temuda per d'altres. L'hora de treure els petards i anar a fer fum i soroll a la pista! La tradició de fer foguera es va perdre ja fa molts anys però cada any acaba sortint en alguna conversa l'opció de recuperar-la.

Finalment, quan toquen les dotze, és l'hora de felicitar als Joans, Ivans i Joanes... i hi ha feina perquè no són pocs!

Festivitat de Sant Pere a Núria

Santuari de Núria. - Com cada any, el 29 de juny Torà va organitzar una excursió a Núria, en la que van participar unes 60 persones de la Vall del Llobregós, encapçalats pel regidor Joan Closa. Aquell dia, se celebra a Núria el tradicional Aplec de Sant Pere, que commemora l'obertura del Santuari i dels pasturatges estivals després del llarg hivern.

El municipi de Torà i Núria (municipi de Queralbs) estan agermanats des de fa dos anys, amb motiu de compartir Sant Gil com a patró. El dia de Sant Pere els toranesos es van unir a la celebració nurienca i van festejar plegats aquesta solemnitat, que té per colofó la processó cap al llac cantant els Goigs de Sant Pere, i la benedicció de les pastures i de les farinetes i els panets que tot seguit s'ofereixen als pelegrins.

Enguany, com l'any passat, també hi van participar els membres de la Trobada de Gent Gran del Ripollès, d'uns tres-cents components, encapçalats pel President del Consell Comarcal, Joan Manso i per Immaculada Constans, alcaldessa de Queralbs.

La Coral de Camprodon, que celebra el trentè aniversari de la seva fundació, va fer una ofrena musical a la Mare de Déu de Núria, i va solemnitzar la Missa a la Basílica, oficiada per Mn. Joan Perera, capellà custodi

del Santuari i concelebrada per Mn. Joaquim Cebrián, rector de Ribes de Freser, i per Mn. Fermí Manteca, rector de Torà.

També s'escau aquests dies l'Aplec Anual dels Amics de Núria, que enguany celebren els seixanta anys de la seva fundació. Ho van voler expressar amb una ofrena floral a la Mare de Déu.

VALL DE NÚRIA

L'ESTIU EN UNA VALL ÚNICA!

Grup FGC

Parc Natural
de les Capçaleres
del Ter i del Freser

www.valldenuria.cat

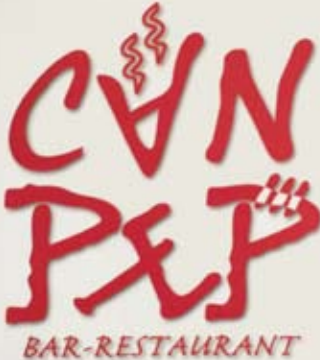

Enriqueta S.C.P.
 perruqueria **unisex**

C/ Vall, 2 - Tel. 973 47 31 57 -TORÀ (Lleida)

Major, 2
 Tel. 973 476 018
SANAÜJA
 Plaça de la Creu
 TORÀ

"La casa del pa i la coca"

Ctra. de Ponts, s/n
 08281
 Castellfolit de Riubregós
 Tel. 93 869 30 38

Visites
973 473 028

Isaac Soteras
 INSTAL·LACIONS, LAMPISTERIA
 I MANTENIMENT

c/ Sense Cap, 9 - 25750 Torà
 T. 625 53 17 43
 E-mail: isaacsoteraslampista@hotmail.es
 Lampisteria Isaac Soteras

Serveis i NeteGES
Segarra

Atenció personalitzada per a
 avis i/o malalts, a domicili.
 Servei de neteja per a
 particulars, despatxos,
 obra nova...

Av. Ponts, 1 - GUISSONA
973 55 25 02 - 618 72 88 59
 sad_segarra@yahoo.es

EXCAVACIONS
DUOCASTELLA S.L.

Castellat - 08263 SANT MATEU DE BAGES (Barcelona)
 Tel. 93 743 30 52 - Tel./Fax 973 473 163
 www.excavacionsduocastella.com
 e-mail: calmarquet@calmarquet.net

CAL MAS
 DE SANT SERNI

25750 TORÀ | LA SEGARRA | LLEIDA
 TEL. 973 473 581 | 676 086 185
 FAX 973 473 107 | www.calmas.net

FESTES DE PRADES DE LA MOLSOSA

Aigua, sardines i musclos

Dues de les festes que tenim els pradencs i pradenques apuntades al calendari com a imprescindibles aquest any van estar passades per aigua.

La Fira de Sant Ponç, celebrada com sempre el primer diumenge de maig, enguany va ser més deslluïda que ens anys anteriors. El matí ja es va llevar ennuvolat i amb ganes de fer la guitza... Es van parar les quasi trenta parades que tenim previst per aquest any. Tot el matí va transcórrer entre plugims i sol. Es van poder celebrar tots els actes previstos pel matí. Aquest any l'associació Territori de Masies ha organitzat el 2n Tastet de Prades, on els assistents van poder degustar els productes de la nostra zona. Cal donar les gràcies a totes les persones que ens van acompanyar durant el matí, tant paradistes com visitants, perquè no era un dia per voltar per aquestes contrades. Des de l'Associació Cultural de Prades vàrem decidir tirar endavant el dinar però suspendre el concert previst per la tarda. L'any vinent celebrarem els 20 anys de la Fira i de la revista La Fornal, que enguany va estar dedicada a l'alimentació i els plats i costums que l'envolten. Segur que tindrem

preparades algunes sorpreses.

El 3r dinar de Pradencs i Pradenques, també va començar amb la incertesa del temps. Finalment, es va celebrar al local social de la Molsosa. Aquest any érem unes 100 persones i ja sabem que l'any que ve serem més. Com ja és habitual, tots els assistents varen rebre un record de la trobada. Aquest any era una foto de la Creu del Captaire i la seva història. La Creu del Captaire és un símbol de la solidaritat i la bonhomia de les persones de Prades.

Els pradencs i pradenques, i els pobles veïns, ja poden afegir una nova festa al seu calendari. Aquesta any hem tornat a celebrar a Prades la revetlla de Sant Pere, una festa que ja se celebrava fa molt i molts anys i que des de l'Associació hem volgut recuperar. Una bona sardinada, amb uns musclos a la marinera, amb una salsa deliciosa feta per la Rosa de cal Pastisser, i acompanyat de vi túrbio ben fresquet. L'èxit de la trobada fa preveure que durarà molt i molts anys.

"SOM D'ON SOM PERQUÈ ESTIMEM D'ON SOM".

ESCOLES DEL LLOBREGÓS

Fi de curs a l'escola Sant Gil de Torà

Ramon Torné.- El col·legi públic Sant Gil de Torà va celebrar el passat 24 de juny l'habitual comiat de curs. Al pavelló poliesportiu i amb les grades plenes de gom a gom d'un públic desitjós de veure les actuacions dels seus fills, nets, nebots i amics, va començar l'acte amb les paraules de la directora del col·legi, Anna López Balagué, que va fer balanç del curs que acaba agraint la bona disposició dels alumnes, fent menció especial dels onze nens de sisè que el curs vinent aniran a l'institut i donant la benvinguda al nous alumnes que, provinents de la llar d'infants, s'incorporaran al col·legi el proper curs.

Tot seguit els professors i alumnes, sota la direcció de la comissió de festes, interpretaren uns números

musicals molt ben aconseguits, destacant els de percussió corporal i l'escenificació de la cançó de Pink Floyd "Només som un altre maó en el mur", interpretada pels alumnes de 6è i el professor de música Eduard Sabanés. Després de les actuacions de tots els alumnes de l'escola i dels més petits de la llar d'infants, l'AMPA va oferir berenar a tots els assistents.

La festa va continuar al pati de l'escola amb un festival hindú "Holy" en el que gaudiren els més petits amb pols de colors i els més grans amb la música que varen seleccionar els PD CroksLife de Torà, i tots amb el bany d'escuma que oferiren els bombers de Torà. Tot plegat va contribuir a fer passar una tarda molt divertida a petits i grans.

436 €... Navarra
del 8 al 11 de setembre

Dissabte 8: Origen-Castell de Olite - Pamplona

Diumenge 9: Roncesvalles-Burguete-Parc St. De Bertiz-Elizondo

Dilluns 10: Monasterio de Leyre-Burgui-Castell de Javier-Sangüessa

Dimarts 11: Cellers de Irache-Puente la Reina-Pamplona-origen

Costa Brava... 165 €
15 i 16 de setembre

Dissabte 15: l'Estartit-Festa de la Sal a l'Escala

Diumenge 16: Cotlliure

Informació i reserves: 973.473.813

Escola Sant Roc de Castellfolit

Projecte de les plantes

Durant l'últim trimestre l'escola Sant Roc ha treballat el projecte de les plantes amb molt de detall. Començant per observacions de cèl·lules vegetals amb els microscopis, obsequiats per l'Ajuntament, i acabant amb diferents sortides pel poble observant horts frondosos i terrasses plenes de flors. El guia natural i expert, Esteve Padullés, ens va apropar a la natura amb les seves explicacions analitzant la flora de Castellfolit de Riubregós. Els alumnes han après manipulant i experimentant.

Final del curs escolar

L'escola Sant Roc ha fet un final de curs espectacular. L'AMPA va organitzar una matinal plena d'activitats totalment lúdiques i molt atractives per a tots els alumnes: gimcana esportiva, punteria, jocs experimentals, jocs d'aigua... També l'ADF de Castellfolit de Riubregós ens va remullar de valent i ens va explicar la importància de cuidar els boscos. Per acabar, les mares i pares van fer un dinar boníssim per a tots els assistents i el regal d'una samarreta personalitzada. Tots vam gaudir i ens vam desitjar un bon estiu.

Els alumnes visiten el seu castell

L'Ajuntament va oferir a l'escola Sant Roc una xerrada informativa de l'arqueòleg Ramon Renyer. A mig matí els alumnes tot entusiasmats van agafar el caminet que porta cap al castell i allà van entrar per la porta principal. El Ramon ens va explicar les recents obres de restauració i la història del castell. Els alumnes van fer moltes preguntes espontànies i amb molt d'interès.

**estudi
BLAT**
ARQUITECTES

Projectes
d'obra nova
i reforma

Inspecció
tècnica
d'edificis (ITE)

Cèdules
d'habitabilitat

Certificats
d'eficiència
energètica

DESPATX D'ARQUITECTURA

CONSULTA'NS SENSE COMPROMÍS

680 44 31 03 **ROGER BESORA** **MARTA MIRAVET** 617 11 52 65
hola@estudiblat.cat | Comabruna 8, Baixos. 25300 TÀRREGA

EL GRAN FOC D'ARA FA 20 ANYS!

El passat dia 19 de juliol va fer 20 anys que vàrem viure un episodi trist a les nostres terres. 27.000 hectàrees (moltes de les zones de la Molsosa, Pinós, Castellfollit de Riubregós, Torà i Biosca) van ser devorades pel foc de forma fulminant, deixant uns dies que a tots ens va marcar.

Tot va començar quan el 19 de juliol, un foc mal apagat a la zona de Aguilar de Segarra va revifar i es va tornar en un foc incontrolable, anant cap a la nostra direcció i fent que els nervis i el neguit es posés entre nosaltres.

Tothom es va preparar, ja sigui llaurant els camps, mullant cases i entorns propers als boscos, guàrdia civils aconsellant que marxessin, voluntaris vinguts d'arreu ajudant a aquelles zones on els bombers no arribaven... i el més impactant era quan es pujava a les serres per veure si quedava molt perquè arribés. Aquells dies van succeir molt ràpids i a la vegada intensos.

Un cop va passar, aquelles mirades tristes de la gent veient aquella foscor, l'olor a cendra que es va sentir durant dies, el cansament dels nervis viscuts... i mica

en mica tornar a la normalitat envoltats de una terra calenta encara pel foc.

Vint anys després, els boscos tornen a ser verds, no de la mateixa intensitat, ni amb la mateixa vegetació, però sí que sembla que, amb els anys, es va recuperant, encara que nosaltres ja no veurem el bosc amb la mateixa esplendor que tenia.

Eva Tarrés

En motiu del 20è aniversari, l'Ajuntament de Castellfollit organitza una exposició durant la seva Festa Major, que s'inaugurarà després del pregó del divendres 10 d'agost. Per la seva part, Prades de la Molsosa ha aprofitat també la Festa Major, el dia 22 de juliol, per fer un acte de record i agraïment als voluntaris dels focs de 1998, amb la lectura d'un manifest i un concert a càrrec de Ramon Porta i Roger Mas.

Ctra. de Calaf, 1
Pol. Ind. L'Aguda
Tel./Fax 973 473 125
25750 - Torà

Av. Generalitat, 8
Tel. 973 55 02 02
25210 - Guissona

CERÀMICA RAJOLES ARTICLES SANEJAMENT CEMENTS

**Taller SANTI
SANAÜJA**

Ctra. Guissona, s/n
Tel. 973 47 61 31
Mòbil. 636 32 86 16
25753 SANAÜJA (Lleida)

El testimoni

Al juliol del 98, en plena campanya d'estiu, l'olor de fum i les notícies del foc que s'atansava ens van alarmar. Des de l'Ajuntament de Torà van demanar voluntaris per anar a intentar aturar el foc. Molts ens vam presentar al parc de Bombers i van fer colles que ens van distribuir per diferents indrets.

Recordo que a mi em va tocar anar cap a la banda de Cellers, acompanyat del Pere Mases, el Josep Viladrich, el Jaume de l'Andreu, el Fèlix de can Farrés, el Pere de cal Taupet, el Xavi de cal Blanc i el Jordi Riera. Ens hi vam arribar amb tres tractors amb cuba fins al monestir de Cellers esperant que algú ens coordinés la feina que havíem de fer. Veient que el foc entrava per Grumau i que ningú no ens deia res, van recular fins a cal Minguet, on en aquell moment la Guàrdia Civil ajudava a carregar els garrins en un camió. Llavors vam mullar l'entorn de la casa i la granja perquè el foc s'acostava d'una manera ràpida. Ens sentíem indefensos i al mateix temps necessaris per salvar aquella casa.

Ja sense aigua en les cubes, vam retrocedir camp a través direcció a Torà i va ser llavors que el foc ens va atrapar i ens hi vam veure encerclats. Alguns de la colla van córrer tant com podien saltant marges i desnivells, mentre que uns altres ens quedàvem enmig d'un camp de rostolls ja cremat, envoltats de molt de fum amb mocadors mullats a la boca per poder respirar. El foc ens hi va passar per sobre i quan volíem tornar a mullar els mocadors ens vam trovar que les garrafes d'aigua s'havien fos i sols quedava la nansa. Van ser moments de molta tensió.

Els que van córrer ens havíem perdut de vista enmig de les flames i el fum i van donar l'alarma a Torà que anessin a salvar-nos. Al final el foc va passar tan ràpidament com havia arribat i nosaltres vam tornar a cal Minguet, on ens van oferir agraïts un bon berenar. Què n'era de bo aquell porró de vi! Mai l'oblidaré.

Jaume Marimon

SERVEIS FUNERARIS DE TORÀ, BIOSCA I SANAÜJA

FUNERÀRIA MONTANER DE CALAF

SERVEI PERMANENT 24 HORES

Avda. de la Pau nº 12 CALAF tel. 938698548 - 938698491 - 938680011

REPRESENTANT A TORÀ

LLUÍS SOLÉ MONTAÑA i TERESA MIRASÓ PASCUET

C/ Sant Gil nº 1, 2on, 4ª edifici Molí. Torà telf 699373274

REPRESENTANT A BIOSCA I SANAÜJA

ANTONI PARRA LÓPEZ

C/ Vilas s/n. Sanaüja tel. 973476078 - 679483950

h
i
g
u
a
n
y
a
r
à
s

Subscriu-te

Llobregós núm. 90

d'hectàrees d'aquest territori i posar en valor el seu potencial artístic, històric, patrimonial, cultural i la manera com durant aquestes dues dècades se n'ha refet.

La major part dels concerts i visites guiades s'han realitzat en esglésies la qual cosa permet posat en contacte la música barroca i els espais concrets per als quals fou composta. Això, a més, en uns mesos de primavera en què s'aprofita la inèrcia tèrmica d'aquestes edificacions i quan l'oferta musical no és tan abundant com en els mesos més càlids de l'estiu.

A la Molsosa els actes van començar a les onze del matí amb una visita guiada al poble de Prades oferta per l'Associació Cultural de Prades i una explicació dels retaules barrocs de l'església de Sant Ponç a càrrec de l'Ajuntament.

Posteriorment es va visitar l'antiga església parroquial romànica de Santa Maria de la Molsosa. Allà es va oferir als assistents una contextualització històrica de l'indret i també un acompanyament musical ofert per membres del grup La Sonorosa.

Les actuacions van seguir amb un dinar consistent en una paella elaborada en els criteris alimentaris de l'època barroca en base a les directrius ofertes pels xefs Jaume Biarnés (Fundació Alicia - Món Sant Benet de

Bages) i Manel Casanovas (restaurant el Miracle).

Després de dinar i d'una extensa sobretaula els participants van poder participar en un taller de dansa barroca dirigit per Jaime Puente.

Finalment, després d'una visita i berenar a Sant Pere de l'Arç, hom va poder gaudir d'un concert escenificat a l'interior de l'església parroquial de Santa Maria de la Molsosa a càrrec de La Sonorosa. Aquest grup interpreta música del segle XVII però de caire popular.

Cal posar de manifest que el conjunt d'actes portats a terme en aquesta primera edició han tingut una participació molt acceptable de públic tant forà com autòcton. Això permet encarar amb optimisme i confiança la programació de l'any que ve.

Ferran Miquel

(Més informació: obrir QR)

FORN · PASTISSERIA · CAFETERIA

Plaça del Pati, 4
25750 TORÀ

telèfon
973 47 30 83

FORN · PASTISSERIA · CAFETERIA

TALLER AGRÍCOLA
NOGUEROLA

Ctra. de Torà, s/n
Ardèvol de Pinós

Telèfon:
973 47 35 84

CALAF MUSEÏTZA

BOTIGUES ANTIGUES

L' Ajuntament de Calaf va inaugurar el passat mes de juny set botigues antigues ubicades a la plaça Gran reconvertides en petits museus.

Aquest projecte cultural i turístic pretén recuperar la vitalitat de la plaça porxada, que des del 1226 havia acollit el famós mercat de Calaf, a partir de la rehabilitació de set comerços: un economat, una merceria, una escola, una pastisseria, una impremta, una drogueria i un celler.

Al mes de febrer ja es va fer l'obertura de les quatre primeres botigues i des d'aleshores, des de l'Oficina de Turisme s'han realitzat visites guiades tots els caps de setmana i a hores convingudes i es calcula que ja hi ha passat un miler de persones.

A la impremta Juan Oller hi podreu veure la màquina original, amb més de 100 anys d'història, en ple funcionament.

La bodega està ambientada en els anys 40 i hauria fet la funció de taberna, ja que era un lloc freqüentat pels miners de Calaf i un lloc de trobada dels vilatans.

A la Escuela de niños hi trobareu l'aula de reforç que va obrir el mestre Don Emilio Echaurren on descobrirem el model educatiu franquista a través de quaderns recuperats dels alumnes i altres elements presents a l'aula.

Les botigues es poden visitar:
De dimarts a dissabte: a les 10h i a les 12h
Diumenges: a les 10,30h i a les 12,30h
Oficina de Turisme: 93 868 08 33

La Patisserie Cal Mestres va ser popular pels seus torrons de crema cremada i les seves mones. Hi trobareu l'obrador en perfecte estat i els diferents motllos per fer pastissos i torrons.

El Colmado Cal Sala està ambientat en dues temàtiques: a la zona de la pastisseria hi descobrireu els seus pastissos artístics i al taller d'art veureu com aprenien els alumnes i quin estil tenia l'artista propietari.

A l'Ultramarinos Cal feu, una botiga de comestibles, veureu com es feia la famosa xocolata a la pedra i també com molien el cafè.

A Cal Garriga Merceria-Perfumeria gaudireu de més de 2.000 articles originals anteriors als anys 60 que s'hi exposen.

Fem les vostres participacions personalitzades i de franc per a la Loteria de Nadal i Reis
Tenim números abonats de tots els acabaments
Us enviem la loteria de qualsevol punt d'Espanya

LOTERIA "EL MERCAT" DE CALAF
C/ Sant Jaume, 31
08280 CALAF
Tel. 93 869 91 54
loteriaelmercat@hotmail.com

agriplant huguet s.l.
el teu servei a Calaf des de 1985
93 869 91 15 www.agriplanthuguet.cat
Ctra de Font de Sant Jaume 08280

OBERT DIUMENGES I FESTIUS!

- Servei integral de jardineria
- Racó del Gourmet
- Moble antic restaurat
- Nutrició animals de companyia
- Tractaments d'aigües
- Flors i plantes
- Decoració esdeveniments

cafeteria · pastisseria · restaurant · pizzeria · gelateria

batist

C/. Sant Pol, 13
Tel. 973 55 16 98
25210 GUISSONA

MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ
BANY I COMPLEMENTS

JORDI VILAR, S.L

Ctra. Manresa, km. 50 - 25280 SOLSONA
Tel. 973 48 2077 - Fax 973 48 2373

Hostal de Pinós

973 473 062 - 687 528 057

Pl. del Santuari, s/n
25287 Pinós

www.restaurantdepinos.com

(Dimarts tancat, excepte festius)

mobles
PEREZ

IL·LUMINACIÓ · DECORACIÓ · INTERIORISME

Plaça Barcelona'92, núm.3 · C/. Isidre Vilaró, 14 · 08280 CALAF (BCN) · Tel./Fax 93 868 04 28

TRANSPORTS I CEREALS
COMERCIAL ARDEVOLANA, S.L.

Casa Freixes
25287 Ardèvol de Pinós (Lleida)

Tel.: 973 47 35 34

Fax: 973 47 30 14

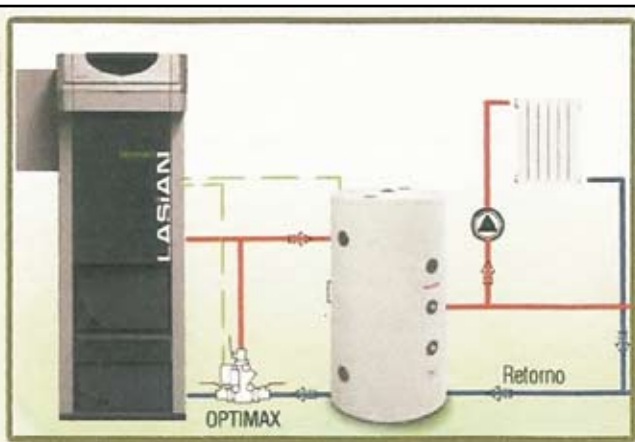
Mòbil: 687 50 37 30

JOSEP ALARCON

Aire Condicionat,
Calefacció,
Aigua i Biomassa

Tel. 973 47 32 67
C/ Eres 17,
25750 Torà LLEIDA

jaf@viladetora.net

CAMPS DE TREBALL JUVENIL

Del 25 de juny al 6 de juliol es varen dur a terme diversos camps de treball en pobles de la Segarra. Organitzats per l'Oficina Jove del Consell Comarcal i l'Ajuntament de Torà, en aquest cas, un grup de joves d'edats compreses entre 13 i 16 anys varen participar activament en les tasques preparades per dur a terme les dues setmanes de durada dels camps de treball.

Com en anys anteriors, ens van oferir a l'Associació de Patrimoni de poder disposar durant una setmana d'un grup de nois i noies per fer tasques de millora d'espais. En total foren sis hores les que emplearen els setze joves inscrits, acompanyats dels monitors Berta Prats i Jordi Coletas. Treballant amb moltes ganes varen netejar el camí de l'Aqüeducte dels Frares i varen treure l'heura que malmet les parets del Pont del Diable.

El Pont del Diable, o Pontet de la Sentiu, és d'estil gòtic i la data

de construcció es pot situar entre els segles XIV - XV. La seva funció no era la de permetre el pas de persones i animals d'una banda a l'altra de la rasa de les Pompúries, lloc on està ubicat, sinó que era un aqüeducte que es va construir per conduir les aigües del rec d'Ivorra a les planes de Solibernat. Aquest rec d'Ivorra o dels Moriquers ja s'esmenta en un document del vescomte de Cardona de l'any 1366, en què diu que autoritza als habitants de Torà i l'Aguda a beneficiar-se de l'aigua que baixa del molí d'Ivorra, que era de la seva propietat.

L'any 1752 s'acordà l'administració conjunta del rec d'Ivorra, que regava les partides de terra dels Moriquers, Domenjos, Escanimasos, Sentius i Solibernat, amb les aigües que baixaven dels molins de Castellfolli i regaven els Plans de Fontanet. Segons documentació, l'any 1686 el rec dels Plans de Fontanet regava unes 48 hectàrees i el rec d'Ivorra unes altres 68. És a

dir, fa més de 600 anys els nostres avantpassats, només amb el seu enginy i la força dels seus braços van bastir un entramat de rescloses, ponts, canals i sèquies, amb els seus desnivells, mitjançant el qual regaven 116 hectàrees del terme de Torà i avui, amb molts més mitjans no se'n rega cap. Aquests recs varen abandonar-se gradualment fins l'any 1920.

L'únic testimoni que ens queda és el Pont del Diable, que avui presenta un estat molt deteriorat i necessita una urgent rehabilitació. Gràcies a aquests nois i noies per la feina feta!

Ramon Torné

Per saber-ne més:

- *Història civil i religiosa de la vila de Torà*. Jaume Coberó
- *Inventari del Patrimoni Arqueològic, Arquitectònic i Artístic de la Segarra*. Volum II. Diversos autors.

AUTOESCOLA
ROS

Tels. 625 675 150
973 551 011

c/ Fluvià, 34
25210 - Guissona
autoescolarosguissona@hotmail.com

FUNERÀRIA DE TORÀ I COMARCA

J. TORNÉ

Servei permanent 24H
973 39 08 62

Representant **JAUME TARRUELLA**, Plaça La Font, 10 Tel. 973 47 34 23
TORÀ

Servei de sales de vetlla, trasllats, incineracions, serveis per a totes les companyies d'assegurances i particulars, etc...

Josep Viladrich

Pintura i decoració

c/ Occident, 12
TORÀ

973 473 455 676 088 392

RESOL **SOLSONA**

C/ Sant Nicolau, 4
Tel. 973.48 04 02
revelatges@fotoresol.com

- Reportatges professionals FOTO-VIDEO - DVD.
Demaneu-nos pressupost sense compromís.
- Revelatge de les teves fotografies DIGITALS i analògiques en 1 HORA.
- Tot tipus de serveis fotogràfics i digitals.

FUSTA, ALUMINI I PVC.

Badia

Av. Solsona, 17
Tel i Fax 973 473 181
25750 - TORÀ

jbadiamas@arrakis.es

TALLER MECÀNIC **R. R.**

REPARACIÓ I VENDA DE

- COTXES • MOTOS • BICICLETES
- MOTOSERRES • BOMBES D'AIGUA

Carrer Eras, 19
☎ (973) 47 33 27
25750 TORÀ (Lleida)

PERRUQUERIA

M^a RME

DONA-HOME
Plaça del Vall n° 8, TORÀ
Tel. 973 473 106

Pintura decorativa interior i exterior

Restauració de mobles, portes, persianes, làmpades...

Col·locació de parquet, friso, paper, panells de fusta i panells d'imitació pedra

Josep Mª Tasies
pintura i decoració

973 473 303 - 620 802 193
C/ Sant Jaume, 2
25750. Torà (Lleida)

joanjo84@gmail.com

Aquest any en fa 50 que va morir la meua mare. Fa vint anys vaig escriure-li una carta que no vaig tenir ocasió de publicar, però la vaig guardar i ara, aprofitant l'ocasió que em dóna la revista LLOBREGÓS, la publico tal qual. El sentiment és el mateix i el record també, així com l'amor que sempre li he conservat.

Enriqueta Parramon Meix

Dedicat a la meua mare

Aquets anys ja trenta anys que et vas morir. Una maledida malaltia se't va emportar en pocs dies. Desde alleshores tinc a dintre del meu cor una recança que necessito dir-la.... Em sembla que no et vaig dir proutes vegades: Mama t'estimo.... Recordo quan era petita a la nit quan te n'anaves a dormir, entraves a la meua habitació i tot arreglant-me la manta i el llençol em feies un petó.... Jo em feia l'adormida però tenia ganes de dirte Mama t'estimo però no se perquè no t'ho deia..... i així passaven els dies.. i jo no t'ho deia..... Varem passar els anys i jo no t'ho deia..... quan estaves a la clínica patint i lluitant amb el mal que et robava la vida, jo alleshores també t'ho volia dir cada dia que parlarem totes dues de moltes coses fins que tu t'adormies tranquil·la i jo plorava amb silenci pensant que molt aviat ja no et tindria més.. alleshores m'invadia un sentiment de solitud immens. En aquella època representava que jo hi ha ere grand però en realitat encara era jove i no sé perquè tampoc t'ho vaig dir..... potser alleshores tenia por que si t'ho deia perdessis l'esperansa de viure..... que no et semblés com un acomiat.....

Doncs ara que m'he fet grand i ja no soc jove tot recordant la teua cara tan bella i els teus meravellosos ulls immensament blaus et dic desde aquí i de molt endins del meu cor

Mama t'estimo.....

La teua filla Enriqueta

Novembre 1998

El capellà de Sant Esteve de les Roures va tenir una llarga conversa amb una família que volia batejar el seu fill. El capellà va dir a la família, i els hi va deixar ben clar, que el bateig seria dins la missa del diumenge que és a “dos quarts de 12”. Arribat el diumenge a l'hora de l'acte litúrgic la família no s'hi va presentar, però sí que hi va arribar una hora més tard, a dos quarts d'una. Que havia passat? Senzillament, la família era de mentalitat castellana, dels que quan parlen català ho fan amb traducció simultània del castellà i havien agafat com a hora de referència les 12h. Havien confós “dos quarts de 12” per “las 12 y media”. És dir, els catalans mirem l'hora per endavant i els

LA REPÚBLICA AMB RATAFIA

castellans miren l'hora endarrere.

És evident que els catalans i els espanyols ens assemblem el mateix que s'assemblen un ou i una castanya. El fet que estiguem grapats a Espanya és un desgraciat accident que res té a veure amb la realitat. Som diferents i pensem diferent; tant és així que a Espanya són monàrquics i a Catalunya som republicans. Fixeu-vos que des que es va proclamar la república, ja no es parla de independència, es parla de fer república, de desenvolupar la república i ja no som independentistes sinó que som republicans.

No hi ha cap dubte que la república es va proclamar de veritat i el que cal fer ara són accions per desenvolupar-la. Perquè, quines diferències hi ha entre monarquia i república? Bàsicament: la monarquia es basa en un cap d'estat (el rei) i un cap de govern (el president) que dicta les seves lleis i perquè no sembli dictadura les passa pel sedàs del parlament. Lleis que com que el president disposa de la majoria sempre són aprovades. En canvi la república es basa en fer les lleis que el poble demana i necessita. La monarquia funciona de dalt cap a baix i la república de baix cap a

dalt. Les lleis monàrquiques estan construïdes perquè el poder pugui defensar-se dels possibles excessos del poble, mentre que les lleis republicanes són perquè el poble pugui defensar-se del poder.

Voler aconseguir la república independent ens ha portat a una situació ben rocambolesca, en què els promotors del 1 d'O estan a la presó i els que van ser votats el 21D per fer la independència i comportar-se com un govern d'un país sobirà, ara són els carcellers dels primers per encàrrec del colonitzador ocupant. Ben curiós.

Veure entrar a les presons de la Generalitat la presidenta Forcadell, el vicepresident Junqueras, el conseller Romeva, la consellera Bassa, Jordi Sánchez, Jordi Cuixart i els consellers Trull, Rull i Forn, tancats de manera injusta per una justícia que no és la nostra, però en una presó regida per nosaltres, és una imatge torbadora i políticament molt punyent.

El president de la Generalitat, Quim Torra, per tal de llimar aspreses, a l'entrevista amb el seu homòleg Pedro Sánchez li va portar una ampolla de ratafia. La ratafia és una beguda alcohòlica dolça que es pren generalment com aperitiu però també a l'hora de les postres. Cada mestre en ratafia té la seva recepta: aiguardent, pell de llimona, cinc clavells, nou moscada, una pell de nou verda, canyella, un brot de menta, marialluïsa, etc. N'hi ha que hi afegixen fins a una cinquantena d'herbes més. La recepta pot variar depenent de la zona geogràfica en què es produeixi el licor.

Quim Torra va regalar l'ampolla de ratafia a Pedro Sánchez en senyal de pau i respecte cap al seu contrinquant. Recordem que ratafia en llatí vol dir pacte tancat (rat-fiat). Diu la tradició que fa més de mil anys a l'ermita que hi havia al coll de Sant Marçal (al Montseny), els bisbes de Vic, Barcelona i Girona van posar fi a les seves diferències territorials bevent un bon glop d'un licor encara desconegut que no tenia nom i que van batejar allí mateix com a ratafia. (pacte ratificat).

Però l'esperit de bon rotllo amb que es va voler vendre la primera trobada de Quim Torra i Pedro Sánchez se'n va anar a fer punyetes al cap de poques hores quan l'inclit Pablo Llerena va inhabilitar (diu temporalment) els diputats que són a la presó i a l'exili, modificant de manera capriciosa els resultats electorals del Parlament

de Catalunya. És dir, un jutge es permet fer fora del parlament uns diputats que es van poder presentar a unes eleccions sense que en el seu moment fos qüestionada la seva presència a les llistes ni tampoc el seu programa electoral. Una estafa a l'electorat en tota regla. Aquí sí que s'imposa la desobediència.

I respecte al presos i exiliats polítics, una pregunta final: els sabrem pagar, quan finalment surtin plenament lliures, tot això que fan, tot aquest sacrifici? Els sabrem expressar com arriben a ser d'importants per a nosaltres, més enllà de les posicions polítiques que adoptin i amb independència de les crítiques polítiques que els puguem fer en un moment o en un altre? Serem capaços com a país, de recordar sempre de quina manera aquest govern, aquests polítics, a la presó o a l'exili, ens han representat i ens han obligat a alçar-nos, a sortir al carrer, a continuar lluitant? Serem capaços de recordar sempre que per a guanyar la llibertat de tots hi va haver dones i homes que van perdre la seva?

Sant Esteve de les Roures, 15 de juliol de 2018

Quico Perdigó

Jordi Clavier

Fuster ebenista

Mobles a mida, portes, parquet, sostres,
finestres i revestiment de parets.
Persianes, mosquiteres de tot tipus i reparacions...

Treballs a tota la comarca

649 029 827

Massoteres

info@fusteriaclavier.com
www.fusteriaclavier.com

TORRA

CEREALS I LLAVORS TORRA, S.L.

C/. Palouet, s/n
25750 TORÀ (Lleida)

Tel: 973 473 433 - 973 473 372
Fax: 973 473 572

GINTÒNICS A LA FRESCA I AMB LA COLLA

És un goig tenir amics i molt millor si, a més a més, tens la sort que siguin bons de veritat, d'aquells que tens l'absoluta certesa que mai et fallaran i per aquesta raó saps, de totes totes, que sempre podràs comptar amb ells tant a les verdes com a les madures. Per tant estareu amb mi en què si partim d'aquesta premissa bàsica qualsevol celebració, festa o revetlla que s'organitzi serà d'un èxit total. Això vol dir que sempre que tinguis al costat la gent que realment t'importa, la diversió i passar una molt bona estona està del tot assegurada.

Anem a pams i fixeu-vos com transcorren els fets tot observant que, després d'haver suportat una diada calorosa i xafogosa com les que normalment tenim els mesos estiuencs per aquestes contrades segarrenques i que si per a acabar-ho de rematar hem tingut la sort que ha finalitzat el capvespre amb un suculent sopar a la fresca, no hi ha res millor per acabar de gaudir d'una vetllada espatarrant que una bona tanda de gintònics tot fent petar la xerrada amb la gent que aprecies i estimes. És un plaer indescriptible i alhora relaxant, refrescant i molt satisfactori. És com una teràpia que ens ajudarà a carregar les nostres esgotades piles i aixecar l'ànim per afrontar amb més ganes la duresa d'un estiu on s'ha d'anar combinant la feina amb les estones d'oci i vacances. A l'estiu hi ha temps per tot i un temps per a cada cosa. S'ha de buscar els bons moments per gaudir de la vida al màxim, perquè, com bé sabeu, les males estones venen soles i sense preguntar, i per aquest motiu, si has pogut passar uns minuts o unes hores en bona companyia, fent un beure i a la fresca, que més pots desitjar? Això ja ho tens per davant i el bé que t'ho has passat no t'ho treu ningú.

Ara em ve un altra cosa al cap, tot parlant del tema d'anar de copes amb la penya. Em donareu la raó en què hem passat en poc temps d'anar a fer un "cubata" com sempre s'havia dit a anar a fer un "gintònic", com ara diu tothom. A dia d'avui és com una litúrgia sortir amb la colla a fer un beure tant a casa d'algú de la pròpia colla, com a les nombroses terrasses de bars, restaurant i locals d'oci. Actualment el "gin" és la beguda per excel·lència i està més de moda que mai. Darrere un

bon gintònic hi ha una persona que quasi ha hagut de fer una carrera universitària amb màster inclòs per a la seva elaborada i esmerada preparació a l'hora de mesclar tots els ingredients: que si la forma de la copa, que si el tipus de gel, que si els diferents tipus de ginebres i tòniques i les seves combinacions entre elles, que si s'ha de barrejar o no amb una vareta de metall, que si refredo la copa abans, que si llimona a grills o només l'aroma, que si la tria d'espècies aromàtiques, etc, etc...

Uf! Quina feinada pel que ho ha de preparar.

S'ha fet tan "*Trending topic*" el gintònic que inclús té el seu dia internacional i tot (el 19 d'octubre, tinc entès) i és que la fama d'aquet combinat alcohòlic fa terror a tot el món i en poc temps aquesta barreja de ginebra i tònica s'ha fet molt popular arreu. Hem arribat a un punt que preparar un bon gintònic és tot un art i inclús s'organitzen concursos com el conegut *World Class Competition* on barmans de mig món competeixen per emportar-se el premi a la copa més original.

Bé, ja me'n vaig per les rames i només dir-vos que gaudiu molt de la fresca i de la gresca i si no us agrada aquesta beguda en concret, no patiu que hi ha de tot i força per fer-se passar la set, i si no, un bon gelat que també entra molt bé per aquestes dates estiuencques. Bon estiu a tothom.

Josep Verdés

SENSE CREU

Ara que amb aquest número celebrem els 15 anys del Llobregós informatiu, un recorda el mantra que afirma que la història es repeteix. Tot i que podríem convenir que d'alguna manera és cosa certa, ben sovint també hem comprovat que, per sort creativa, la suposada reedició dels fets s'executa segons tècniques i matisos diferents. Fa ben poc, aquesta fatídica premonició a què estem tots sotmesos, se'ns ha repetit durant la nit més curta de l'any i en ple centre del poble. I és que per Sant Joan la saviesa popular explica que uns nois de Cervera van destrossar la Creu de Sant Ramon de la plaça de la Creu de Torà. De fet, no se sap oficialment com, però el resultat ha estat que la creu en sí va acabar feta miques pel terra de la plaça i encerclada per cinta policial. De tot el monument, doncs, només en queda avui dia la grada, el sòcol i el pilar.

Que es destrossi un element de l'espai públic, que és de tots, ja és prou trist; però si a sobre aquest és un objecte patrimonial d'alt interès cultural, el delictes no hauria de quedar impune. Com molts s'han afanyat a recordar després dels fets, l'origen de la creu de Sant

Ramon es remunta a l'any 1497, quan es va construir per commemorar el pas del taüt amb les despulles de Sant Ramon Nonat. Es veu que, per aquell indret, va ser on la mula cega que transportava a bast la caixa del mort va fer un parell de toms i va continuar el seu camí des de Cardona cap a Portell.

La creu originària de 1497 era d'estil gòtic, amb un alt valor artístic a jutjar per les fotografies que n'han quedat, però va quedar destruïda l'any 1936 per culpa de la Guerra Civil. En el seu moment, havia estat una creu coberta i, segons explica Jaume Coberó als seus llibres, les restes de la destrossa van colgar-se, com si fossin un àrid qualsevol, en els fonaments de l'escola que estava construint la República. De totes maneres, vist avui dia i malgrat la desgràcia, les runes de la creu van tenir un cert destí poètic: l'element artístic passa a formar part dels fonaments d'una nova escola, com el bagatge cultural –barrejat amb la resta de grava i sensibilitats– que es traspasarà a les noves generacions. De totes maneres, l'escola que va venir després, difusora de *El Movimiento* i dels principis bàsics del

franquisme, no sembla pas que hagués recollit cap tipus de sensibilitat especial, i de ben segur que no era pas el model a seguir. En qualsevol cas, i ja situats en aquesta destrossa de 2018, ens podríem preguntar què se'n deu haver fet de la creu esmicolada i si també podríem trobar-li un cert reciclatge simbòlic o artístic.

Diu Jaume Coberó que la creu que tots coneixíem es va reconstruïda l'any 1951 –des del 1936 no s'havia restaurat– i va inaugurar-se coincidint amb la clausura de la Santa Missió Quaresmal, presidida pel bisbe de Solsona Enrique i Tarancón i el rector de la parròquia Josep Vilajosana. Llavors es va reconstruir la creu no-

més en part: les grades, el sòcol, el pilar i una creu feta pel paleta-picapedrer toranès Josep Riera i Casanoves. En aquesta restitució ja no es va reconstruir la coberta original de la creu i, de la pròpia creu, va fer-se'n un disseny molt més senzill i popular, sense intentar imitar l'obra d'art gòtica anterior.

En qualsevol cas, independentment de la simbologia religiosa del monument, la Creu de Sant Ramon és un dels elements icònics de Torà, i que dona nom a una plaça que, per a molts visitants, és la porta d'entrada del poble. Una plaça cèntrica, turmentada per un cert caos urbanístic i circulatori, que necessita de la presència de la pròpia creu per no perdre el caràcter. La posició d'aquesta fita urbana marca el pas dels vehicles i el traçat dels carrers que hi conflueixen, crea un espai de trobada i és l'únic element de l'espai públic amb cert interès en l'àmbit de la plaça. Esperem que, ben aviat, podem recuperar el símbol popular de la plaça.

Roger Besora
roger.besora@gmail.com

EL CLIMA I L'ESTAT D'ÀNIM

Us heu fixat com és el vostre estat d'ànim segons el temps? Creieu que aquest us influeix d'alguna manera?

Tots som conscients que el clima influeix al nostre estat d'ànim. De fet, a la majoria ens afecta en certa manera l'arribada de la calor o els

de la genètica, l'estat de salut i la manera de fer front a les sensacions físiques.

Influeix el clima al nostre estat d'ànim?

La resposta és si. El nostre estat d'ànim està influenciat per moltes variables externes, com les persones que ens envolten, les nostres obligacions, la nostra situació personal, laboral... i el clima, una de les variables amb les quals estem en constant contacte. Òbviament a tots no ens afecta per igual, hi ha gent que és més vulnerable i els afecta més.

més alegres, feliços i eufòrics. Tot i això, hem de tenir en compte que en èpoques d'altres temperatures la sobreexposició a la calor ens pot produir una situació d'alarma i com a conseqüència se'ns comença a manifestar símptomes físics com cansament o fatiga, mentre que a nivell psicològic es produeix estrès, insomni, ansietat, irritabilitat, falta de concentració, inquietud i sobretot agressivitat.

Com fer-hi front?

En definitiva la influència del clima sobre el nostre estat d'ànim té molt a veure amb l'actitud de la persona davant les circumstàncies. Així doncs, si tens un bon dia, és probable que el mal temps no t'afecti però si la teva actitud és negativa des que et despertes, un dia gris podria ser un factor més per fer que el teu estat d'ànim sigui dolent. Per tant, faci el temps que faci, es tracta de mantenir les teves rutines i hàbits socials, encara que el clima no t'ho faciliti. Està demostrat que estar actiu i relacionar-se amb els demès són factors protectors davant els canvis de clima.

Raquel Venque Culell

Psicòloga, col.núm. 23605

dies de pluja, els dies assolellats, els dies grisos...

Segons diversos estudis s'ha vist que l'ésser humà busca un confort climàtic caracteritzat per paràmetres de temperatura entre 20 i 25°. Quan s'està fora d'aquests barems es pot donar l'anomenat "estrès meteorològic" que posa a prova els mecanismes d'adaptació tant físics com psicològics. Així doncs, davant l'aparició de temperatures extremes de calor o fred, la resposta d'adaptació dependrà

A què és degut?

La llum solar ens aporta vitamina D i aquesta afecta als sistemes hormonal. Existeix una substància neurotransmissora del sistema nerviós central, anomenada serotonina, que està en part condicionada per la llum solar. Aquesta té una funció important en la inhibició de la ira, l'agressivitat, l'humor, el son... És per això que amb un nivell baix de serotonina ens sentirem més apàtics, trists, enfadats... i, a nivells més elevats, ens sentirem

ELS AVIS

Per als teus fills els avis són els vostres pares que, en alguns casos, ja no treballen i tenen molt de temps per passejar i aturar-se a observar, no tenen pressa per arribar a casa, els poden fer moltes preguntes perquè les contesten totes, els permeten algunes llicències, s'encomanen una alegria mútua...

Els avis són part de l'origen dels teus fills, són el referent a través del qual els teus fills busquen informació sobre vosaltres i el vostre passat i els pregunten: com éreu vosaltres de petits, quines coses fèieu i què fèieu, si us portàveu bé o malament, si éreu bons estudiants, com s'ho feien per fer coses sense els avantatges que tenim actualment... I així un munt d'interrogants que els avis estan més que encantats de contestar.

Els nens són curiosos i els avis estan disposats a satisfer aquesta curiositat. És una bona manera d'aprendre que les coses no sempre han estat com

ara, que abans es feien d'una altra manera.

Així, amb paciència (una virtut oblidada però necessària) els nostres fills reben una informació que els serà útil per a la formació d'una escala de valors (disponibilitat, perspectiva, paciència...); per saber i prendre consciència que les coses s'obtenen a través d'un procés i un esforç abans no en recullen els fruits; per acceptar processos d'adaptació i assimilació als canvis.

Els avis disposen d'un dels valors que avui en dia és un bé escàs: el temps.

El temps per escoltar és un exemple pràctic perquè els vostres fills també aprenguin a fer-ho.

També ajuden als vostres fills a entendre que escoltar també vol dir reflexionar, mantenir llargues converses respectant el diàleg i gaudint de la convivència.

La companyia de qui, amb l'experiència viscuda, els ajuda a comprendre que cada dia que passa també van acumulant vivències que els serviran per adaptar-se als nous temps i a les relacions personals on els porti la vida.

I tot això envoltat del respecte i l'estimació que els avis tenen cap als nets i que han de ser recíproques, creant uns lligams de confiança que són la base per a unes bones relacions i un bon aprenentatge dels valors com el temps i la paciència que tan sovint veiem com se'ns escapen.

L'ÈXIT D'UNA BONA FORMACIÓ
ESTÀ GARANTIDA QUAN EL TEU
FILL S'HO PASSA BÉ APRENTENT

un cop de mà
suport pedagògic

- ESTIMULEM ELS BONS HÀBITS D'ESTUDI
- ADAPTEM LES TÈCNiques D'ESTUDI AL TARANNÀ DEL TEU FILL/A
- TREBALLEM ELS CONTINGUTS DE PRIMÀRIA I ESO INDIVIDUALMENT
- PERSONALITZEM EL MATERIAL QUE NECESSITA EL TEU FILL/A
- APLIQUEM TÈCNiques PER REFORÇAR L'ATENCIÓ I LA CONCENTRACIÓ

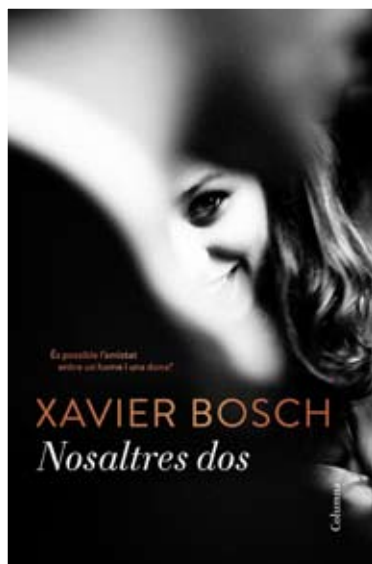
Plaça de la Plana, 2 Baixos · 25210 Guissona · Tel. 666 732 422
www.uncopdema.cat
www.facebook.com/uncopdemaguissona

Montserrat Miquel Andreu
Pedagoga, Núm. col. 969
www.uncopdema.cat

www.facebook.com/uncopdemaguissona
www.instagram.com/uncopdema

LLIBRES RECOMANATS

Dani Vidal

Nosaltres dos
Xavier Bosch
560 pàgines
Editorial Columna (2017)

El periodista Xavier Bosch (Barcelona, 1967) és l'autor de novel·les d'èxit com *Se sabrà tot* (Premi Sant Jordi 2009 i el llibre més venut del 2010) o *Algú com tu* (Premi Ramon Llull 2015). La primera va encetar una trilogia protagonitzada pel periodista Dani Santana, que investigava casos de corrupció; mentre que en *Algú com tu* deixa enrere aquest personatge i tracta històries més emocionals, com també a *Nosaltres dos*.

El llibre és la història de dos amics, la Laura i el Kim, que es coneixen quan comencen a estudiar a la Universitat. Ella és de Banyoles, entrenadora d'un equip de bàsquet, humil i intel·ligent. Ell és fill d'un hotelier del passeig de Gràcia que estudia per fer

alguna cosa. Entre els dos s'estableix una amistat que perdura al llarg del temps. L'autor descriu amb precisió com s'inicia l'amistat entre els dos protagonistes (l'any 1984) i com continua la seva relació amb el pas dels anys en dos períodes concrets (l'any 2000) i quan compleixen 50 anys (l'any 2016).

Xavier Bosch aconsegueix que el lector s'enganxi al llibre perquè hi troba una història molt versemblant escrita d'una manera planera. L'amistat és l'eix central de la novel·la, tot i que també tracta amb gran precisió aspectes com el pas del temps, el destí de les persones i els seus sentiments i les seves emocions.

Una bona novel·la, per gaudir-ne aquest estiu!

AL JULIOL, BIBLIOPISCINA!

Ja fa uns quants anys que durant el mes de juliol, la biblioteca de Torà es trasllada a les piscines municipals del poble. En el seus inicis, la idea era la d'apropar la lectura a tots els públics que hi accedien. Com tots ja sabeu, durant aquest mes les piscines estan de gom a gom perquè són el millor raconet per fer passar la calor. Així doncs, es va pensar en crear una bibliopiscina atès que rarament apareixia algun lector per la biblioteca. Aquesta idea, en paraules de proverbis, vindria a ser la de "si la muntanya no va a Mahoma, Mahoma anirà a la muntanya".

Amb el pas dels anys, s'ha anat configurant i modernitzant l'espai així com també les seves funcions d'ús. Enguany, la bibliopiscina ha comptat amb dues taules grans i quatre d'infantil, quinze cadires de tots colors, una zona "chill out" per gaudir de la lectura, dos racons: un de jocs de taula i l'altre de teixits per fer polseres i estores i un taulell amb les revistes de més actualitat. També cal afegir el corpus literari que ha estat distribuït en caixes amb la seva etiqueta corresponent: obres infantils, juvenils i d'adults. En certa manera, avui dia la bibliopiscina manté l'essència de fomentar l'hàbit lector de tots els usuaris però, a més a més, és un espai de socialització. Val a dir que aquest darrer objectiu s'ha aconseguit mitjançant la realització de diverses gimcanes i tallers.

Personalment, espero que aquesta iniciativa continuï portant-se a terme al llarg del temps, la veritat és que no tots els pobles poden dir que disposen d'un servei

de bibliopiscina on poder gaudir de la lectura a l'aire lliure. Per acabar, he trobat convenient afegir una imatge d'aquest espai descrit perquè us en feu una idea i us animeu a portar els vostres fills i filles, germans i germanes, pares i mares, tiets i tietes, nets i netes, amics i amigues...

Bon estiu i recordeu la cita que tal dia assenyala Emily Dickinson: "Per viatjar lluny, no hi ha millor nau que un llibre".

Laura Torrecasana Cuders

CONSTRUCCIONS I REFORMES

M. COBERÓ - X. TORNÉ

els paletes del Llobregós

Tel. 620109517 - 690311965

LA CUINA DEL LLOBREGÓS

Consol Closa Noguera

Fermí Manteca.- La Consol és de cal Closa, d'Ivorra, on va viure fins que es va casar amb el Serafí, d'Andorra, i des de llavors viu a cavall entre les Valls i el seu poble natal. Allí ha fet de mestra en una escola de Sant Julià de Lòria fins a la seva jubilació. A Ivorra els caps de setmana i vacances participa de totes les activitats del poble i és una de les puntals de l'Associació per a la promoció de les dones d'Ivorra. Li agrada llegir, passejar i cuinar, cosa que va aprendre de la seva mare i de les àvies, a les que, segons el Serafí, supera en l'art culinari. Tenen dos fills, el Ramon i la Canòlich, i un nét, el Cerni, que està aprenent a cuinar. Avui ens ha fet aquest plat.

GALL DINDI DE TALTEÜLL FARCIT

Ingredients

(per a quatre persones)

1 cuixa de gall dindi
200g de carn picada (porc i vedella)
4 vines de cansalada viada
20g de pinyons
Oli, sal, pebre, mantega, all i ceba
Guarnició: pebrot verd i vermell, porro, pastanaga, carbassó i tomàquets

Preparació

Es desossa la cuixa de gall dindi i es farceix amb la carn picada i els pinyons, després de salpebrar-la al gust. Es lliga i es posa a la cassola amb oli calent junt amb els alls i la ceba durant 1 hora a foc lent i es va girant de tant en tant fins que quedi rostit. Es deixa refredar i es talla a talls primets. S'emplata i es guarneix amb les verdures ofegades amb la mantega a la paella. Es pot servir calent o fred, segons el gust i l'època de l'any. Bon profit!

LEDS C4[■]

outlet
BOTIGA

De dilluns a divendres, de 8.30 a 13.30h i de 15 a 18h
Dissabte, de 10 a 13h

Afores s/n, Torà
(Lleida)

**Venda d'oli
d'oliva verge extra de les
següents denominacions d'origen:**

Les Garrigues
Priego de Córdoba
Sierra de Cazorla
Aceite de la Comunitat Valenciana

TE'L PORTEM A CASA

639 338 315

639 338 314

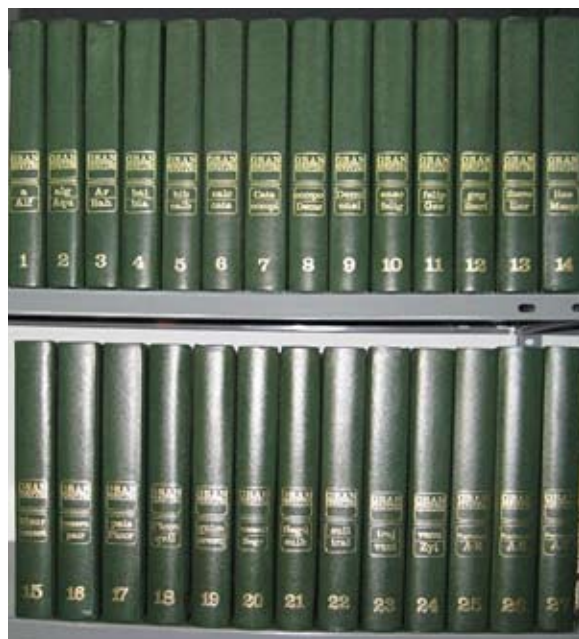
SERVEIS AGRARIS RIUS S.L.

Avinguda Santuari 3
25215 **Sant Ramon** (Lleida)
www.serveisagrarisrius.com

L'ENCICLOPÈDIA CATALANA

Permeteu-me que em sinceri. Ja porto uns quants monòlegs escrits i la calor de l'estiu em destrueix les poques neurones que posseeixo. Ara dec estar a la par amb Sergio Ramos. De què puc parlar aquesta vegada? De la digestió d'una paella a l'estiu, dels michelins que es veuen per les platges, de les vacances de la família reial i altres animals... Estic bloquejat. Tinc problemes per concentrar-me i em quedo embadalit tot mirant el vol d'una mosca domèstica. En aquest moment d'activitat creativa nul·la, algo el cap i veig a l'estanteria del despatx de casa una cosa verda que omple tot el prestatge. Ostia! Si és l'enciclopèdia catalana! Perdó, la GRAN Enciclopèdia Catalana! Diuen que el saber no ocupa espai, doncs bé, a mi m'ocupa uns 3 metres. Ara arriba el moment de la reflexió: abans (em refereixo fa uns 15-20 anys) si no tenies la Gran Enciclopèdia Catalana no eres ningú. Jo recordo al col·legi un nen que no la tenia i es va passar la primària parlant amb les pedres del pati. Va quedar tan marginat que ara és inspector d'Hisenda. També recordo un altre nen, que tampoc la tenia, però en tenia una altra: l'Enciclopèdia Larousse. La competència directa!!! Això sí, aquest no parlava amb les pedres. Amb aquest les hi tiràvem! Hi havia una rivalitat que enriu-te'n tu de la tensió entre Puigdemont i Llarena. De fet, es van crear dos bàndols, rollo *latin kings*, i anàvem pel poble causant terror i violència per tal de defensar la nostra enciclopèdia. Al nostre bàndol hi havia 24 persones, el mateix número de llibres que conté l'Enciclopèdia Catalana. I utilitzàvem apodos o pseudònims- diga-li com vulguis- tot utilitzant l'ordre alfabètic dels llibres. Per exemple, un que es deia Abel es feia dir A-ALF. El Martínez es feia dir LLAS-MAUP. Jo, Sergi, era el SEGÚ-SULK. No era un grup tancat i si s'hi afegia més gent els anomenàvem SUPLEMENT A-Z.

Cada tarda quedàvem a la plaça de la Font per disputar la batalla d'Enciclopèdies. Un bàndol a cada carrer i el safareig al mig. Nosaltres anàvem de color verd, de fet semblàvem la Guardia Civil. Us recordeu quan ens van visitar l'1 d'octubre? Doncs igual: mono verd, capa verda, casco verd, amb l'única diferència que nosaltres només utilitzàvem el nas per treure mocs. En front nostre, els Larousse. Vestien de color gris, casc blanc, i feien veure que parlaven francès. Quan tocava l'última campana de les sis de la tarda, començava la batussa. El fet que els llibres fossin de tapa dura ens anava molt bé perquè els utilitzàvem com a escuts. Jo haig de donar gràcies al llibre núm. 11 FELIP-GEE que

em va protegir d'un fort cop a les meves parts nobles, i que si no hagués sigut per ell, ara cantaria a l'Escolania de Montserrat. Ja té ous la cosa, que em salvés el llibre FELIP-GEE i no el QUIM-ROSSEJ.

Les batalles eren sempre molt igualades. Igualades fins que traïem la nostra arma secreta: L'ATLES UNIVERSAL CATALÀ. Amb unes dimensions que sobrepassaven la resta de llibres, l'Atles, aconseguia mantenir-nos en peu, curiosament tal i com deien Homer i Hesíode en la mitologia grega, on el tità Atles era responsable de mantenir els cels amb les seves grans mans i fortes espatlles. La victòria era segura. El saber de la cultura catalana havia triomfat. Un dia més a les llars catalanes continuarien tenint els 24 volums de l'Enciclopèdia Catalana a la prestatgeria de l'habitació.

Les nostres victòries es comptaven per volums fins que va aparèixer l'Internet, la Wikipèdia. Llavors tot va canviar. Vam ser derrotats i ens va quedar una cara com la del Rajoy el dia de la moció de censura. A la plaça de la Font ja no hi havia ningú amb qui combatre, tots estaven a casa davant de l'ordinador, no sé si mirant la Wikipedia o mirant algun vídeo, digues-li X. Poc a poc ens vam diluir com un ibuprofè efervescent a l'aigua i l'Enciclopedia Catalana va caure en l'oblit. Ara, una cosina petita meva l'utilitza per construir una caseta per les seves nines. No sé si us heu cregut aquesta història. Jo no. Però, de ben segur que servirà per homenatjar la nostra infància i temps pretèrits viscuts al carrer.

Sergi Torrecasana

SUDOKU

	2	6				4	5	3
8								9
9			7	2			6	
3	4		5		2			8
		8		6			7	5
6				3				
				8		5		
			2	5	7			
	3	7	4				8	

El SUDOKU consta de 81 caselles distribuïdes en 9 fileres i 9 columnes dividides en àrees de 3x3. Cal omplir les cel·les buides amb els números de l'1 al 9, sense repetir-ne cap a cap filera, ni a cap columna, ni a cap quadrat de 3x3.

SOLUCIÓ: pàgina 54

REFRANYS

- * Terra negra fa bon blat, terra blanca el fa fallat.
- * Al bosc i a l'hort del padrí, a carregar i a fugir.
- * Cinc i cinc fan deu, si trobeu la llenya feta no cal que la feu.
- * Lo nou ja no és vell perquè quan és vell ja no és nou.
- * Marinada forta, pluja a la porta.
- * Si surt el Sol i fa cluc, no tinguis por de l'eixut.
- * El primer, per coix que vagi, sempre va al davant.
- * Molt pobre és el que no té res, però pot prendre la matinada sense por de perdre res.
- * De Sant Pelegrí em despedeixo i de la Mare de Déu del Pla, de tots els Sants de Biosca i de Sant Gil gloriós de Torà, que amb salut puguem tornar.

ACUDITS

Un capellà anglicà, pare de família numerosa, espera el fill número deu i diu a la seva muller:
- A aquest, quin nom li posarem?
- Amen.

Es troben dos amics i un li diu a l'altre:
-Què tal pels Estats Units?
-uff... Fa molt de fred!
-Home, podies haver anat a Jersey...

METEOROLOGIA

Assenyala tempesta:

Quan vegis que el Sol escalfa més que de costum als matins o a les tardes d'estiu o quan comença la tardor.
Quan vegis que l'arc de Sant Martí es veu cap a ponent quan surt el Sol.

Assenyala bon temps:

Quan el camí de Sant Jaume és visible i transparent (camí de Sant Jaume o Via Làctia).
Quan el vent de tramuntana és fort. Quan la lluna plena és clara. Quan surt el sol de color verdós i està envoltat de petits núvols rosats.

ENDEVINALLA

Dins una capsa, ben tancat, faig ballar la humanitat, però si em toquen ja he acabat.

EXCAVACIONS GERMANS

CASES

Oficines i magatzem: Polígon l' Aguda II, nau 8
25750 TORÀ (LLEIDA)

Tel / Fax: 973.47.36.16 / 629.28.55.18

e-mail: germanscases@excavacases.es

EXCAVACIONS - TRANSPORTS - CONTENIDORS - MATXUQUEIG

Plaça Major - Claret de Torà
telf. 973296008

Restaurant "Can Solé Xic"
Turisme rural "Cal Miramunt"
calmiramunt.claret@viladetora.net

**Construccions
Sant Gil, S.C.C.L.**

c/ Montsec, 21 - 25750 TORÀ

Tel. 973 473 547

consangil@telefonica.net

Agent
col·laborador

Plaça de la Creu, 3
25750 - Torà
Tel. 973 473 317
Fax 973 473 644
info@cofisco.es

WWW.
valldellobregos cat

Presentació
Situació
Municipis
Racons d'interès
Les masies
Rutes

La natura
La prehistòria
La frontera
L'art medieval
El barroc
L'arquitectura
popular

Paisatges
Festes i tradicions
Serveis

Llobregós
informàtica

**"Quan
les aranyes
s'uneixen,
poden lligar
i immobilitzar
un lleó"**

Proverbi etiop

“TRAIL SENS DUBTE” IVORRA 2018

El dissabte 11 d'agost de 2018 se celebrarà la primera edició de la cursa “Trail Sens Dubte” a Ivorra. Es tracta d'un esdeveniment esportiu dins l'ambient de la Festa Major del poble. També és una molt bona oportunitat per descobrir nous paisatges de la Segarra i la Vall del Llobregós. A més a més, en quasi tot el recorregut es podrà aixecar el cap i contemplar la immensitat dels Pirineus des de diferents perspectives. Hi haurà dues modalitats:

La trail i caminada (10 km)

Amb sortida a tres quarts de vuit (7:45h) del matí, la trail/caminada tindrà un recorregut de 10 km i un desnivell total de 320m. Començarà i acabarà a la plaça Major d'Ivorra i es dibuixarà, majoritàriament, pels camins que envolten els camps de cultiu del municipi. També passarà per zones de guix i corriols de bosc.

La trail (20 km)

El tret de sortida serà a dos quarts de vuit del matí (7:30h). Tindrà un traçat de 20 km i 800m de desnivell. Com en la trail/caminada, començarà i acabarà a la plaça Major d'Ivorra. S'esbossarà sobre els camins agrícoles dels municipis d'Ivorra i Castelfollit i, en bona part, per corriols que travessen els guixos i la Pinada d'Ivorra.

PODOLOGIA

- Esportiva
- Geriàtrica
- Infantil
- Estudis de la marxa
- Durícies / Ulls de poll
- Ungles clavades
- Fongs, berrugues, úlceres
- Silicones

FISIOTERÀPIA

- Tractament de lesions esportives
- Tractaments d'esquena
- Rehabilitacions
- Drenatge limfàtic
- Estiraments i reforç muscular
- Embenats Neuromusculars
- Altres teràpies

**PODOLOGIA
TORÀ**

Plaça del Vall nº19 1r 1a
TORÀ

630-111-145

podologiatora@gmail.com

BÀSQUET

Festa fi de temporada del CB Torà

FOTO ROSER PLA

La festa de fi de temporada del CB Torà es va celebrar el dia 2 de juny amb una participació d'un es 160 persones. Va ser una festa molt divertida, amb inflables i jocs per als infants, sorteigs i presentació d'equips. L'animació va anar a càrrec del grup PD Croks Life de Torà.

Es van presentar tots els equips amb un total de 57 jugadors federats i l'Escola de Bàsquet per a nens petits de 3 a 7 anys.

Volem donar les gràcies a l'Ajuntament, patrocinadors, col·laboradors i socis i d'una manera especial a tots els jugadors, entrenadors, ajudants d'entrenador i

als auxiliars de taula. Us necessitem a tots per dur a terme aquesta activitat.

També voldríem agrair als espectadors que venen a animar els partits. És molt important sentir el suport del públic i seguidors que està a les grades.

Al mateix temps, aprofitem per convidar aquells que els hi agradaria formar part d'algun equip o de la Junta Directiva del nostre Club ja que cal renovar alguns membres. Estem oberts a tots els veïns que hi tinguin interès.

La Junta

www.
APACTora.org
col·labora-hi

Isaac Soteres, guardonat

Redacció.- L'Isaac Soteres ha estat guardonat amb la Medalla al Mèrit en Basquetbol, categoria d'Argent, per la seva trajectòria i dedicació a aquest esport en el CB Torà. L'acte de lliurament va tenir lloc el passat dia 30 de juny en el decurs de la Festa del Bàsquet Català a Barcelona, organitzada per la Federació Catalana de Basquetbol.

L'Isaac s'ha dedicat al Club de Torà des de la seva creació a l'agost de 2005. A part de jugador, hi ha desenvolupat els càrrecs de sotspresident, entrenador, tècnic i coordinador, entre altres tasques. Està en possessió del Certificat de Formació nivell 1 i sempre ha estat l'ànima del seu Club.

Des d'aquí felicitem l'Isaac i li desitgem tots els encerts en aquesta tasca desinteressada on posa tots els esforços perquè el Club tiri endavant. Enhorabona!

ESCACS

Jordi Badia Mas, un dels jugadors més joves del Club d'Escacs de Torà, va guanyar el torneig "Obert de Lleida", disputat els passats mesos de maig i juny a la ciutat de Mollerussa durant vuit jornades entre seixanta-quatre participants. Al començar el campionat el Jordi ostentava el vuitè lloc en la classificació Elo, que és la puntuació que té cada jugador, i que puja o baixa en funció dels resultats aconseguits.

A part del prestigi que dona guanyar un torneig d'aquesta categoria, també li serveix al Jordi per escalar posicions en la seva puntuació individual i demostra la progressió que està assolint darrerament.

El Club d'Escacs Torà, un dels equips de la demarcació de Lleida amb millor historial, enguany no ha pogut mantenir la categoria en la segona divisió Catalana, en la que jugava des de feia sis anys. El principal handicap ha estat no poder comptar en tots els encontres disputats amb els dos jugadors dels primers taulers, els quals no van poder-se desplaçar

per diverses circumstàncies. L'equip de Torà va quedar novè entre deu equips participants, i baixa a la categoria Preferent, juntament amb el Balaguer.

Els escaquistes de Torà també van participar en la Copa Catalana, quedant primers en la classificació prèvia de Lleida i vuitens en la general a nivell de Catalunya.

Esperem que l'any vinent el Club d'Escacs Torà torni a pujar a la segona divisió Catalana, que és la categoria que realment li correspon.

Ramon Torné

UNA FOTO PER RECORDAR...

FOTO ARXIU: MONTSE RIBERA

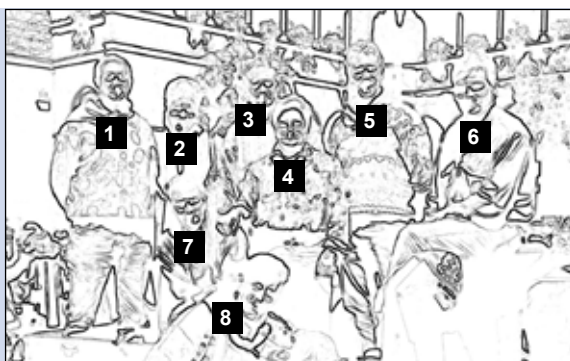

Gent de Vicfred a Montserrat, 1996

Josep Verdés.- Aquesta foto està feta al monestir de Montserrat l'abril de l'any 1996 dins les jornades "La pagesia amb Montserrat". La trobada, que estava organitzada per la Unió de Pagesos va començar el

18 d'abril i va durar tot el cap de setmana. Hi va haver pagesos que s'hi van traslladar amb tractors i altres hi van anar amb autocar. A la foto es pot veure els veïns de Vicfred pujats d'alt d'una carreta.

- 1.- Jaume Capdevila
- 2.- Trini Giribets
- 3.- Antoni Ribera
- 4.- Montserrat Font
- 5.- Josep Llobet
- 6.- Josep Verdés
- 7.- Esteve Verdés
- 8.- Antoni Gabarró

VENDA
INSTAL·LACIÓ
REPARACIÓ
MANTENIMENT

TELECOMUNICACIONS
IMATGE I SO
INFORMÀTICA
TELEFONIA
COMPONENTS
ACCESSORIS

ELECTRONICA MCA

MAGÍ COSCOLLOLA ANDREU

C/. del Vall, 6 Tel./Fax 973 473 350 25750 TORÀ
e-mail: mca@viladetora.net

Solucions pàg. 51

Endevinalla

El cervell

Sudoku

7	2	6	8	9	1	4	5	3
8	1	3	6	4	5	7	2	9
9	5	4	7	2	3	8	6	1
3	4	1	5	7	2	6	9	8
2	9	8	1	6	4	3	7	5
6	7	5	9	3	8	2	1	4
1	6	2	3	8	9	5	4	7
4	8	9	2	5	7	1	3	6
5	3	7	4	1	6	9	8	2

JOLONCH MATILLAS, C.B.

CENTRE COMERCIAL

C/ Eres, 14
25750 Torà (Lleida)
Telf. 973473217

CDT

Clínica Dental Torà

Dra. SILVIA ZURITA RODRÍGUEZ
Dr. CHRISTIAN TAYEDA LEMA
Professor de la Universitat de Barcelona

Plaça de la Creu, 13
Tel. 973 47 35 27
25750 TORÀ

MASCULÍ ~ FEMENÍ ~ INFANTIL

Sense matrícula!

OFERTA ESPECIAL UNIVERSITARIS !!!
50 euros

Preu tot l'any per:
NADAL-PASQUA-ESTIU I ELS DIVENDRES

**NOVETAT !!! Virtual Indoor
Cycling**

**Virtual fitness
professional**

C/ Notari Josep Faus, 5 Tel. 627970213 GUISSONA www.gimnasnovaforma.com

Des de 1928 al seu servei

VILAMŪ

MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ
I TALLER DE MARBRE

**I a més a més,
ara també som...**

GRUP GATTIA

Telf: 973 473 061
mail: info@vilamu.com
www.vilamu.com

Descobreix les nostres
promocions també a

Hostal Jaumet

Més de 100 anys fent cuina casolana

Fundat el 1890

125 ANYS
1890 - 2015

Ctra. Barcelona-Andorra, s/n
Tel. 973 473 077
Fax 973 473 081
25750 - TORÀ (Lleida)
www.hostaljaumet.com
info@hostaljaumet.com

Taller

TORANÈS

d'A. FERRER

COMPRA I VENDA DE VEHICLES NOUS I D'OCASIÓ

Ctra. Andorra S/N Tels.: 973 473 080 - 607 559 909
25750 TORÀ (Lleida)

- REPARACIÓ GENERAL
- GRUA PERMANENT
- TAXI

50^è aniversari
1964 - 2014

"Magí"

www.casamagi.com

Botiga i venda online

Ara, Casa "Magí" entra a casa teva

Casa "Magí" posa al vostre servei la nova **botiga online**, un **espai on podeu comprar els nostres productes** elaborats de manera tradicional i amb la qualitat de sempre.

Botiga Plaça de la Creu, 7, 25750 Torà Tel. 973 473 051
email antigacasamagi@gmail.com www.casamagi.com

Llobregós informatiu

Una publicació de l'Associació del Patrimoni Artístic i Cultural de Torà

